

Frankelandgroep

nieuws

editie 1 - 2023

Bruidsmodeshow Frankeland

Playbacken in Jacobs Gasthuis

Schiewaegh 55 jaar!

Colofon

Jaargang 15, nummer 1 - 2023

Oplage 3.800 stuks

Frankelandgroep Nieuws is een uitgave voor bewoners en cliënten van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh, Vaartland en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep.

Frankelandgroep Nieuws verschijnt zes keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt op 15 april 2023.

Hoofdredacteur Astrid Boonstoppel

Redactiesecretaresse Diana Snoek

Redactieleden Rob Besseling, Annelies van Breukelen, Marlies Engel, Carien Kemink, Elly Kramer, Coen Meeder (fotograaf), Jacqueline van der Pijl en Janneke Warmolts. Met dank aan allen die aan deze editie hebben meegewerkt.

Vormgeving DTPat - Patrick Mostert en Atlantis Creative

Coverfoto Coen Meeder

Redactieadres

Frankelandgroep Nieuws

Sint Liduinastraat 10

3117 CS Schiedam

010 - 426 49 25

fgn.redactie@frankelandgroep.nl

Inleveren van kopij

Kopij voor de volgende editie kan worden gemaild of worden ingeleverd bij het secretariaat van Frankeland, t.a.v. Diana Snoek.

Dit kan vanaf nu al, maar de uiterlijke inleverdatum is **maandag 6 maart**. Kopij die na deze datum wordt ingeleverd, kan niet meer worden geplaatst. De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen te weigeren, te redigeren of in te korten.

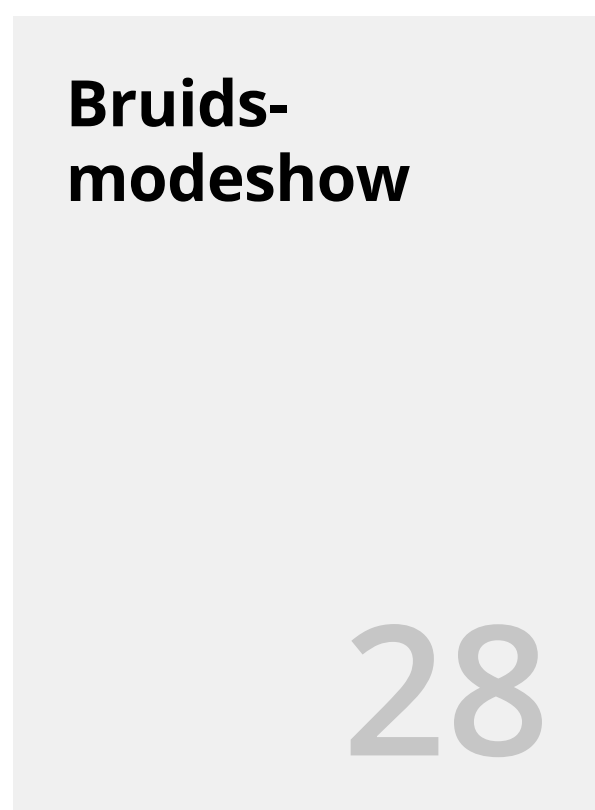
Prijspuzzels

De oplossing van de prijspuzzels kunt u naar ons [mailen](mailto:fgn.redactie@frankelandgroep.nl) of in een envelop inleveren bij de receptie van uw locatie t.a.v. Redactie Frankelandgroep Nieuws.

Schiewaegh 55 jaar jong

6

Bruids- modeshow

28

In de watten gelegd

33

In deze editie

Voorwoord	4
Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café	10
Bustocht Frankeland	11
Rectificatie	11
Bedankt!	12
Gedachten bij Valentijnsdag	13
Toi toi toi!	14
Frankelandgroep in de top 10 van best gewaardeerde zorginstellingen van Nederland	15
Creatieve oplossing	16
Extra puzzel	17
Het feest van Driekoningen	18
Terug van weggeweest	20
Feestdagen in Harg-Spaland	22
Exposities	24
Zomertijd	25
Een sedumdak is duurzaam en zorgt voor biodiversiteit	26
Uitstapje van de mannensoos	30
Column uit de thuiszorg	32
Waardevolle ontmoetingen	34
Functioneel met een frivole touch	36
Fotomodel in Frankeland	38
Afscheid en rouw	40
Stadsarchief Vlaardingen	42
Bewoners bezoeken Winterlicht in het Julianapark	46
Om even bij stil te staan ...	49
Kerststukjes verkoop	50
Anne-Marie van der Lindenprijs 2022	51
Lichtjesfeest in Schiewaegh	52
Gedicht	54
Scholing L&O	55
Eten en drinken bij de Frankelandgroep	58
It giet oan!	61
Mijn meneertje (deel 3, slot)	62
Agenda Roze Salon	63
Liefde is ...	64
Op de koffie bij ...	66
ZorgkaartNederland in beeld	69
Oog op de natuur	70
Podia uitgelicht	72
Klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon	73
Prijspuzzels	74

Voorwoord

Door Pepita Breugem en Roel van Tongeren, bestuurders Frankelandgroep

Voor (bijna) alles is een eerste keer. En hier en nu is dat het geval voor een ‘duo voorwoord’ in dit magazine. Voor een duo voorwoord is alle reden, want wij – Pepita Breugem en Roel van Tongeren – hebben met ingang van 1 januari het bestuurdersstokje overgenomen van Ben de Koning.

Wij zijn geen onbekenden binnen deze organisatie want beiden al heel wat jaartjes werkzaam bij de Frankelandgroep (Pepita vanaf 2002 en Roel zelfs al sinds 1986), waarvan de laatste zeven jaar als directeur.

Roel heeft diverse functies binnen de zorg bekleed (o.a. nachtverpleegkundige, wijkverpleegkundige en locatiedirecteur), voordat hij per 1 januari 2016 Directeur zorg van de locaties Harg-Spaland, Schiewaegh en Vaartland werd. Pepita is gestart als manager beheer en bekleedde vanaf 1 januari 2016 de functie van Directeur beheer. Haar roots liggen in de beleids- en managementkant van de zorg.

De ouderenzorg staat voor een enorme uitdaging

Per 1 januari jongstleden zijn we beiden dus bestuurder geworden van de Frankelandgroep en trots op de organisatie en al die medewerkers en vrijwilligers die samen maken dat het een ontzettend mooie, warme en betrokken organisatie is. En daar willen we ons hard voor blijven maken!

En met nadruk zeggen we ‘blijven maken’, want zoals u leest zijn we zeer vertrouwd met de organisatie én vanuit onze vorige functie ook al vele jaren mede verantwoordelijk voor de koers en het beleid.

Over dat beleid gesproken ...

Tevreden medewerkers, tevreden cliënten en tevreden stakeholders was, is en blijft het doel! Maar om dat doel te bereiken zijn in toenemende mate andere en meer acties en faciliteiten nodig dan momenteel.

De ouderenzorg staat namelijk voor een enorme uitdaging die met de volgende twee punten duidelijk is te maken.

In de komende 20 jaar:

- gaat het aantal 80-plussers nog met bijna 100% groeien.
- blijft het aantal mensen dat werkzaam is in de ouderenzorg in het gunstigste geval gelijk.

Dus ... als we allemaal blijven doen wat we deden komen we in een zorginfarct terecht. Dat wil zeggen in een situatie waarin de noodzaak van professionele zorg- en dienstverlening de beschikbaarheid daarvan onverantwoord ver overstijgt.

Om zo'n situatie te vermijden zullen we oplossingen langs twee wegen moeten zoeken:

- De vraag naar (zwaardere) professionele zorg- en dienstverlening zal afgeremd moeten worden.
- De professionele zorg- en dienstverlening zal slimmer en arbeidsefficiënter gerealiseerd moeten worden.

Nogal een uitdaging!

Meer over die uitdaging en hoe we hier als Frankelandgroep op inspelen, valt te lezen in ons Beleidsplan 2023 – 2027 en de notitie Voornemens 2023.

Beide stukken zijn recent gepubliceerd en maken ook onderdeel uit van de eerstvolgende vergadersets van alle overleggen in de Frankelandgroep.

Tot onze zekerheden behoort dat we ons met zo'n uitdaging niet snel zullen gaan vervelen.

Er is werk aan de winkel! En wij gaan er met plezier en vol goede moed mee aan de slag! Dat doen we natuurlijk niet alleen, maar samen met ons belangrijkste kapitaal: onze medewerkers! Zij maken elke dag hét verschil.

Schiewaegh 55 jaar jong!

Door Everien Noordam, activiteitenbegeleider en Rob Besseling, redacteur

Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Munten

Het zou niet een heel groot feest worden want vijf jaar geleden vierden de bewoners al het vijftigjarig bestaan van hun huis. Toch werd 25 november een dag die bruiste van het leven, van energie en activiteit, die om 10.00 uur startte met een lekker drankje en een heerlijk gebakje. De bezoekers van het feest kregen bij binnenkomst in de Serre een zak met zeven munten, nodig om in te wisselen als ze aan activiteiten wilden deelnemen.

Altijd prijs

Konden de bezoekers ook iets aardigs winnen met hun deelname? "Iedereen die bij het rad van fortuin meespeelde won een leuk cadeautje, want het was altijd prijs en dan weet je het wel! Een bakker had vele lekkernijen zoals gevulde speculaas en kruidnoten gebracht die voor de bezoekers in een kraam lagen uitgesteld. Op een tafel stonden een heleboel cadeautjes en bloemstukjes waaruit bewoners konden kiezen," vertelt activiteitenbegeleider Everien Noordam.

Foto

“En voor hen die zich wel eens op een andere wijze wilden laten vereeuwigen dan met een foto was er een sneltekenaar, een karikaturist. De gasten wisten hem te vinden. Twee keer trad hij op en stonden bewoners in een lange rij geduldig te wachten tot hij hen op papier had gezet. Na afloop bleek dat hij maar liefst 56 karikaturen had getekend!”

Iedereen die dat wilde, kon worden gefotografeerd. Onze fotograaf Coen zette daartoe de kandidaat voor een afbeelding van het gebouw van 50 jaar geleden. Er was ook een waarzegster aanwezig.

Troubadour Rop

Tijdens de koffie trad hij op, deze zanger uit Nijmegen die zo'n vijfhonderd liedjes van alle tijden kan spelen en zingen.

“Daar had hij natuurlijk niet genoeg tijd voor. De selectie die hij liet horen viel bij de gasten in de smaak. Na afloop gingen de bewoners terug naar hun huiskamers waar zij een warme maaltijd kregen aangeboden. En ondertussen konden de medewerkers van Schiewaegh in de Serre van een heerlijk buffet genieten.”

Seniorenzanger

Was Rop de enige zanger die dag?

“Nee hoor. 's Middags was er nog een optreden, dit keer van de Seniorenzanger. En dat was een hit! Allemaal seniorenliedjes, seniorendansjes, een polonaise, het dak ging eraf! Hij wist precies wat een seniorenzanger moet doen. Sommige bewoners, al of niet in een rolstoel, werden door twee medewerkers mee de dansvloer op genomen en zo gingen ze met zijn drieën dansen.”

Verwenmoment

En de medewerkers van Schiewaegh?

“Voor onze medewerkers hadden we de hele dag de mogelijkheid om van een stoelmassage te genieten. Bij binnenkomst moesten zij zich inschrijven en vervolgens werden zij twintig

minuten gemasseerd. Er waren voortdurend twee stoelen beschikbaar en dat was prettig want er was veel belangstelling voor. Zo konden er vierentwintig medewerkers worden gemasseerd en even loskomen van de drukte van het feest en hun werkzaamheden op de afdelingen. Het bleek een gouden idee ...”

Conditie

“Pas om 16.00 uur werden alle activiteiten beëindigd. Het was een geweldige dag geweest, speciaal voor bewoners, een aantal van hun familieleden en de medewerkers van Schiewaegh. Samen deelden zij in de feestvreugde.”

Taart

Everien had ook mooie taarten gemaakt. “Taarten van papier, gevuld met echte, kleine taartlekkernijen. Daarmee gingen medewerkers naar de zorgteams, de Technische Dienst en de service-medewerkers. En naar de andere zorgaanbieders in het pand: de fysiotherapeut, de huisartsen, diëtisten en medewerkers van de apotheek en niet te vergeten de mensen van onze receptie.”

Tentoonstelling

In de hal van Schiewaegh hebben medewerkers van team Welzijn een aantal foto's tentoongesteld die een aardig overzicht geven van de afgelopen vijfenvijftig jaar. Everien: “Dagen later hoorden we nog mensen napraten over het jubileumfeest. ‘Wat was het een leuke dag, hè?’”

Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café

Alzheimer Café

Heeft u te maken met geheugenproblemen of (beginnende) dementie of zorgt u voor een naaste met dementie? Wilt u meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of contact hebben met lotgenoten?

U bent van harte welkom om naar het Alzheimer Café Schiedam te komen! De Frankelandgroep organiseert elke maand een Alzheimer Café in Frankeland om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur), op de tweede dinsdag van de maand. De eerstvolgende edities vinden plaats op 14 maart (dan is o.a. neuroloog Jan Driesen te gast) en op 11 april.

Bezoek voor het programma:

www.frankelandgroep.nl/alzheimer-cafe

11 april
**Wereld
Parkinson
Dag**

Parkinson Café

Heeft u Parkinson of zorgt u voor een naaste met Parkinson? Wilt u graag meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of in contact komen met lotgenoten? U bent van harte welkom om naar het Parkinson Café te komen!

De Frankelandgroep organiseert een keer per twee maanden een Parkinson Café in Frankeland, altijd om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur), op de derde dinsdag van de maand.

De eerstvolgende editie vindt plaats op 21 maart. Dan zal neuroloog Daniël de Waard (Franciscus Gasthuis en Vlietland), ons bijpraten over de ontwikkelingen qua behandeling voor mensen met de ziekte van Parkinson.

Toegang is gratis, aanmelden is niet nodig.

Bezoek voor het programma:

www.frankelandgroep.nl/parkinson-cafe

N.B. Overigens zal er uiteraard ook op Wereld Parkinson Dag, op 11 april, nog eens extra worden stilgestaan bij (onze bewoners met) de ziekte van Parkinson.

Bustocht Frankeland

Ook dit seizoen organiseren we bustochten vanuit Frankeland. Wij nodigen u van harte uit om mee te gaan!

Aanmelden is mogelijk op twee manieren:

- door een e-mail te sturen naar Cees van den Berg (c.vandenberg@frankelandgroep.nl)
- óf door uzelf aan te melden bij Cees op maandag 13 maart van 10.30 tot 11.30 uur, in de Havenzaal van Frankeland.

Voor alle bustochten geldt dat er een verzorgende meegaat, die u eventueel kan helpen als dit nodig is. Mocht u een rollator meenemen, dan vragen wij u vriendelijk om het mandje thuis te laten. Zo voorkomen we problemen met het in- en uitladen van de rollators in de bus.

Ga uit je (bloem)bol in de bollenstreek

Woensdag 22 maart

Vandaag maken we een prachtige tocht door de Bollenstreek. Geniet van de prachtige kleuren van de tulpen, hyacinten en narcissen die in bloei staan! Heerlijk zittend in uw luxe touringcarstoel geniet u van de streek rondom Lisse, Hillegom en Sassenheim. Hierna rijden we verder naar Nieuwe Wetering waar een heerlijke koffietafel klaarstaat. Na deze lunch zullen we via een mooie route weer terugrijden. Vergeet op deze dag zeker uw fototoestel niet mee te nemen want dit wordt een fantastische en kleurrijke dag!

Verzamelen 10:00 uur in de Havenzaal van Frankeland

Prijs € 62,00 per persoon

Inclusief busvervoer met de rolstoeltouringcar, rondrit door de Bollenstreek, koffietafel

Tijd 10:30 uur – 16:00 uur

Rectificatie

In de vorige editie in het artikel over de 'starters in de zorg' stond de naam van een van onze nieuwe collega's verkeerd geschreven. Haar naam is Charissa Hageraats (in het artikel stond Hagenaars).

Onze excuses hiervoor.

Gedachten bij Valentijnsdag: over de liefde voor mens én dier

Ingezonden door Leen en Maria den Boer, bewoners Vaartland

*Over de liefde is oneindig veel geschreven, want het is een belangrijk onderwerp.
En de bron van liefde is niet alleen bij mensen te vinden ...*

Er zijn verhalen over het ervaren van uitstraling van liefde door voorwerpen. Mensen die altijd beroepsmatig gevaren hebben, worden geraakt als zij een afbeelding zien van een bekend soort boot. Een soort terugkaatsing van eerder onbewust opgebouwde liefde. En het voorwerp, bijvoorbeeld die boot, is in staat die liefde terug te sturen.

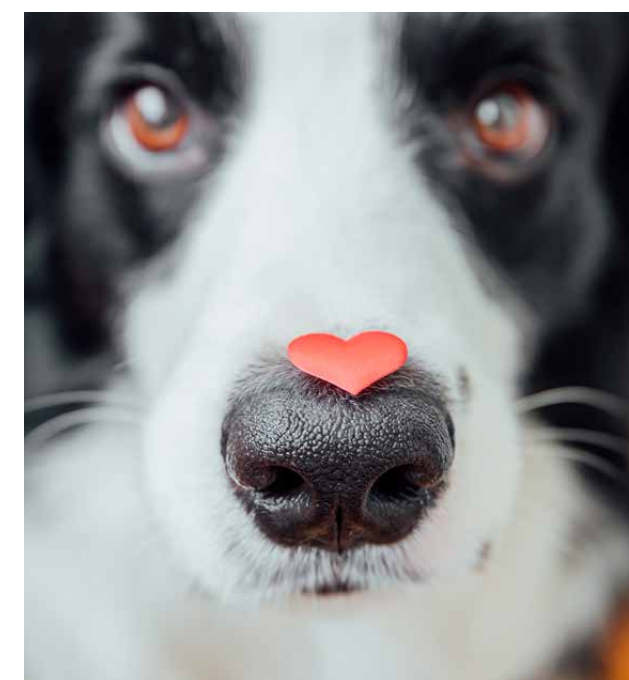
Wetenschappers hebben vriendelijke en leuk uitzierende robots geïntroduceerd die liefde kunnen geven aan eenzame oudere mensen. Helpen bij begeleiding, fungeren als gezelschap, zodanig dat die kunstmatige liefde ook echt wordt gevoeld. Wonderlijk!

Kunnen dieren ook liefde hebben, beleven, doorgeven? Wel degelijk. Als je bijvoorbeeld een paar dagen weg bent geweest, je gaat weer naar huis en je stapt uit de trein, dan komt je hond onder luid geblaf en in sneltreinvaart op je afgestormd! Onze dochter had die ervaring.

Op de rand van ons balkon zitten vaak twee kauwtjes naast elkaar. Eentje schuift nog een stukje dicht naar de ander. Wat betekent het? Liefde! Zijn ze een vogelpaar?

Kadootjes geven voor verjaardagen is heel gewoon. Ook voor je huisdier? Drie procent doet het!

Over liefde voor onze aarde gesproken: op 2 januari jongstleden was Jane Goodall op de televisie in

Wintergasten. Met haar Jane Goodall Instituut strijdt ze al ruim 60 jaar voor chimpansees in nood, de aanpak van stroperij en natuurbehoud. Miljoenen bomen zijn door haar Instituut geplant.

En dan de liefde in Vaartland; van de leiding en al het personeel! Elke dag goed voor iedereen. En van de vrijwilligers: de chauffeurs van de Vaartlandbus, alle werkdagen. De mensen van het winkeltje, nu ook open op zaterdagochtenden. Wandelclub 'De losse voetjes'. Meedoen en denken voor en bij bijeenkomsten. Kledingherstel. Ongetwijfeld iets dergelijks in alle Frankelandgroep-locaties!

We wensen iedereen veel liefde!

Bedankt!

*Door Jacqueline van der Pijl, redacteur
Foto's Petra van Pelt-van der Ree, verzorgende IG*

De bewoners van het Jacobs Gasthuis waren blij verrast met het initiatief van Stichting Jongeren & Senioren (J&S). Op 22 december jongstleden kwam zij een 'lichtje in de donkere dagen' uitdelen. Het kunstwerkje is mede uitgedeeld door de kleinzoon van een van onze verzorgenden en daar zijn we niet minder trots op.

Stichting J&S denkt aan je ...

Stichting J&S is een organisatie voor jongeren en senioren in Schiedam, Schiedam-Zuid en de Gorzen. Samen met vrijwilligers organiseert zij veel een-op-een activiteiten met als doel de bewoners van de regio een stukje veiligheid en saamhorigheid te geven.

"Daar zijn zij wat mij betreft helemaal in geslaagd. Ik heb overal blije gezichten gezien," aldus Petra van Pelt, verzorgende in het Jacobs Gasthuis.

Toi toi toi!

Tekst en foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Op 17 december is in Schiedam het Dickensfestijn gehouden. Voorafgaand aan deze dag heeft de groep figuranten en acteurs van Stichting Triple C een generale repetitie gehouden in Frankeland en het Jacobs Gasthuis.

De groep vertrok vanaf de Hoogstraat in kolonne richting Frankeland.

Daar aangekomen werd er een doorloop gedaan door alle medewerkers en konden de bewoners genieten van de prachtige kostuums. Ook werd er een generale repetitie gehouden van alle toneelstukjes die op de zeventiende in het centrum van Schiedam opgevoerd zouden worden. En het publiek genoot ervan.

Het was ook een dankjewel aan de bewoners die het spel de afgelopen maanden mede mogelijk hebben gemaakt door flink aan het haken en breien te gaan: sjaals, polswarmers, mutsen en handschoenen.

Die werden overhandigd door een van de bewoners.

De handschoenen en overige kledingstukken kwamen 17 december goed van pas. Het was ijsig koud. Maar wel een heel geslaagde dag.

Frankelandgroep behoort ook in 2022 tot de 10 best gewaardeerde zorginstellingen van Nederland!

Door Vivian Bouman, coördinator kwaliteit

Afgelopen december maakte Patiëntenfederatie Nederland officieel bekend dat wij in de ZorgkaartNederland Top2022 staan, binnen onze sector Verpleeghuiszorg. En dat is niet voor het eerst; ook de afgelopen drie jaar vielen we in de prijzen!

De bekendmaking vond plaats tijdens een (grotendeels online) evenement in de Jaarbeurs in Utrecht. "Wij zijn trots en blij! Onze belangrijkste doelen zijn tevreden medewerkers en tevreden klanten. Met dat eerste zit het snor en nu blijkt voor het vierde jaar op rij dat ook onze klanttevredenheid dik in orde is. Dat weten we al uit interne enquêtes maar dat blijft iets houden van keuren van je eigen vlees. ZorgkaartNederland vinden wij ook wat dat betreft een beter instrument," zei (toen nog) bestuurder van de Frankelandgroep Ben de Koning in een reactie.

"Ons geheim? Voldoende (gekwalficeerde) medewerkers waarvoor we al het redelijkerwijs mogelijke doen (en het liefst meer) om hun in staat te stellen dagelijks hét verschil te maken voor onze bewoners en overige klanten. En die zien, voelen en ervaren dat," zei Ben. "We schieten geen raketten naar de maan. We behandelen mensen gewoon zoals we zelf graag behandeld willen worden."

Creatieve oplossing

Door Carien Kemink, redacteur

Ik kan me herinneren dat ik ooit aan mijn moeder vroeg wat ze wilde hebben voor haar verjaardag. "Kind, in ieder geval niets om neer te zetten of op te hangen, want ik zou niet weten waar."

Vol is vol

Het lijkt wel of we, naarmate we ouder worden, steeds meer dingen 'bewaren'. Het begint al met de vader- en moederdagcadeautjes, waar kinderen op school hun ziel en zaligheid in stoppen, en waar zoveel herinnering aan kleeft, dat je het niet over je hart kunt verkrijgen iets weg te gooien. Maar op een bepaald moment is het genoeg.

Ruimtegebrek

In Vaartland is altijd veel animo geweest voor de crea-club. Heerlijk anderhalf uur per week je creatief uitleven en vaak trots op het resultaat.

Maar ook hier speelt hetzelfde probleem. De appartementen van de bewoners raken overvol van allerlei creatieve uitpattingen; vol is vol en het moet ook allemaal regelmatig afgestoft worden. De activiteitenbegeleiding kreeg in de gaten, dat het enthousiasme begon af te nemen. Hoe leuk de eindresultaten ook dikwijls waren, men liet het vaak maar achter in de crearuimte, want 'geen plek'!

Creatieve oplossing

Activiteitenbegeleider Kyra Weijnands liet haar gedachten hier eens over gaan en belde wat rond. Zo kwam ze bij Stichting UP, een organisatie die zich inzet voor gezinnen die het minder hebben. Die door bureaucratie tussen wal en schip belanden en vaak nergens terecht kunnen voor hulp. De stichting biedt de mensen allereerst wekelijks een boodschappenpakket, waardoor dat probleem, niet bij machte je gezin voldoende van eten te voorzien, alvast opgelost is en een bepaalde rust geeft.

Unieke samenwerking

En hier komt de crea-club om de hoek kijken. Met veel enthousiasme worden er leuke verjaarsdags- en kerstkaarten gemaakt, kettingen, armbanden en zelfs schilderijtjes van diamondpainting. De bewoners nemen hun creaties niet mee naar hun appartement maar alles wordt verzameld en gedoneerd aan de stichting.

Half december heeft de stichting de eerste 'zending' opgehaald en de reacties aan de andere kant zijn erg leuk. De ontvangers zien en voelen met hoeveel liefde een en ander gemaakt is, en de bewoners leveren spulletjes af, die daadwerkelijk ergens een plekje krijgen, in plaats van ergens achter in de kast, of in de prullenbak.

Win-win!

Dit is nou echt een win-winsituatie. Vaartland heeft weer een enthousiaste creaclub, de bewoners hebben er weer lol in; door het creatieve brainstormen van Kyra is er een mooie oplossing ontstaan. En er is natuurlijk geen enkele verplichting om je zelfgemaakte resultaat mee te geven aan de stichting. Wil je zelf je appartement verder opleuken met iets zelfgemaakt waar je trots op bent, dan kan dat natuurlijk. Weet in ieder geval, dat de meeste creaties nog een bestemming krijgen, waar dan ook!

Uitnodiging
Creaclub "De Gouden Handen"

Komt u ook gezellig knutselen voor het goede doel?

Samen gaan wij mooie producten fabriceren voor "Stichting UP":
Van sleutelhangers en armbandjes tot kaarten, slingers, traktaties en nog veel meer.

Maandag 14 november
10 uur
in de Grote Vaart

Wat doet "Stichting UP"?

Stichting UP zet zich in voor gezinnen die vanwege bureaucratie en regelgeving tussen wal en schip belanden of nergens anders terecht kunnen voor hulp. Zij bieden deze gezinnen in de eerste instantie rust door ze wekelijks te voorzien van een boodschappenpakket. Dit boodschappenpakket is gevuld met de nodige vitamientjes en houdbare producten. Het streven is om deze mensen rust te bieden zodat ze weer inzicht kunnen krijgen in hun situatie.

STICHTING UP!

Extra puzzel

TecTonic

Speluitleg

Vul de vakjes van elk dik omrand blok met de cijfers 1, 2, 3, 4, 5, enz. (net zoveel als er vakjes zijn)

Vakjes met gelijke getallen mogen elkaar niet raken, ook niet diagonaal.

										3	
2		4						2			
	5					4			4		
1								1			
						3				4	
			1								

Het feest van Driekoningen

Door Faith van der Tuijn, activiteitenbegeleider en Rob Besseling, redacteur

Vrijdag 6 januari zaten de bewoners van Schiewaegh rond koffietijd in de Serre te genieten van een kopje koffie of thee en hun gesprekjes met elkaar. Faith vertelt.

Koffietijd

“Het was gezellig, toen het opeens een stuk stiller werd. De mensen keken verwachtingsvol om zich heen. Want er hing al een tijdje zo’n nerveuze spanning, alsof de langverwachte kerstman in aantocht was. Met cadeautjes! Er was iets aan de hand, dat was wel duidelijk ...” En toen gebeurde het.

Koninklijk bloed

“Maar liefst drie koningen schreden de Serre binnen, gekleed in prachtige mantels en op hun hoofden hoofddeksels die alleen mensen met koninklijk bloed in hun aderen mogen dragen.

Zij waren de drie wijzen en kwamen, zoveel was inmiddels al wel bekend, uit het oosten om samen op kraamvisite te gaan. Ze hadden immers een opgaande ster gezien en hadden besloten zich daardoor te laten leiden.”

Toveren

“De vorsten liepen de Serre binnen en maakten kennis met de mensen die aanwezig waren. Zij reikten de bewoners de hand en toverden daarmee gelijk een mooie glimlach op vele gezichten. Daarbij vertelden ze dat ze taarten voor hen hadden meegenomen en dat er in iedere taart een ‘gouden

‘munt’ verstopt zat. Spannend, want iedereen kon zo’n munt aantreffen en dat betekende dat hij of zij de rest van het feest ‘koninklijk’ zou worden behandeld.”

Afdelingen

“Toen de koningen hun taarten aan de bewoners in de Serre hadden uitgedeeld en de gouden munten waren gevonden, vertrokken zij op even waardige wijze als zij waren gekomen. Die middag bezocht het gezelschap de huiskamers waar de bewoners ook taart kregen en gouden munten konden ontdekken en zo koning of koningin van hun afdeling konden worden.”

Dochter

“Omdat niet alle bewoners in staat waren om naar de huiskamer te komen, bezochten de majesteiten hen in hun eigen kamer. Sommige bewoners hadden familieleden op bezoek. Een dochter van een bewoonster vertelde ons dat haar moeder haar opgetogen had verteld dat ze tot koningin was gekroond en dat ze dat heel leuk had gevonden.” En zo werd de herdenking van dit mooie Bijbelse verhaal een prachtig feest van blijdschap en plezier.

Terug van weggeweest

Door Jacqueline van der Pijl, redacteur

Ja ja, hij was er weer: de jaarlijkse playbackshow in het Jacobs Gasthuis. Tijdens dit spektakel toerden de medewerkers zich om tot artiest. “We zijn er al in 1995 mee begonnen en vanaf dat moment is het een doorslaand succes,” zegt Petra van Pelt, verzorgende.

Oefenen, oefenen en nog eens oefenen

“Zo’n evenement organiseer je niet in een-twee-drie,” zegt Petra. “Oefenen, oefenen en nog eens oefenen gaat eraan vooraf. Drie maanden van tevoren beginnen we al met repeteren. We pakken het serieus aan, maar als ik thuis aan het oefenen ben, staan mijn burens en kleinkinderen wel even raar te kijken. Dat geeft wel een paar hilarische momenten.”

Kostuums

Petra: “Geen playbackshow zonder kostuums. Gelukkig kunnen we altijd rekenen op hulp en creativiteit van collega’s en zelfs mensen van buiten de organisatie. De kleindochter van een overleden bewoonster heeft bijvoorbeeld de rokken voor de ‘Dolly Dots act’ gemaakt. Een collega heeft de kanten sokjes en handschoenen op de kop getikt. We hebben ook een playback-app: wie doet er mee? Wie wil er helpen? Met elkaar komen we een heel eind.”

En dan is het zover ...

Een greep uit de lovende reacties: “We kennen ze allemaal en alleen maar lof voor hoe ze het brengen”. Of “Ik ben er helemaal gek van.” Ook alle lof voor Yneke van Wijk: als presentator praat zij alles aan elkaar. Verder laten we de foto’s spreken. En natuurlijk deden we het met zijn allen: om kwart voor elf was alles weer spic en span. Zo kon de avondploeg ook op tijd naar huis.

De jury had er een fikse kluit aan een winnaar aan te wijzen: Elvis Presley, Ruth Jacott, Andrea Bocelli en Martha Sanchez, Dolly Dots, Doris, Ciska Peters en Ronny Tober, Traffasie, De Toppers, Sugar Lee Hooper, Carry Tefsen en Imca Marina, Brotherhood of Man, Zwarte Riek, Willeke Alberti en de nonnen met Sister act. Ga er maar aan staan.

“Het totaalplaatje gaf voor ons de doorslag om Jenny als Elvis Presley te laten winnen,” zei jurylid Wim Nederpel tot besluit.

Playback 26-11-2022
De volgorde van optredens :
1 Elvis Presley met jail house rock = Jenny
2 Ruth Jacott met onderweg naar morgen = Sholanka
3 Andrea Bocelli en Martha Sanchez met viv por ella = Petra Martens en Marissa
4 Dolly Dots met Love me a little more = Petra p en Carin Jolanda Mariella Renate Natalie
Pauze koffie thee en cake
5 Doris met heb 2 motten in me jas = Jeanet en Renate
6 Ciska Peters en Ronnie Tober met Samen na de kermis Petra p en Bep
7 Traffasie met kleine wasjes en grote wasjes = Sholanka en Zue
8 De Toppers met was ik maar medley = Jenny Ine Jeanet
Pauze drankje worst en kaas
9 Sugar lee Hooper Carry Tefsen Imca Marina met wals medley = Carin Renate Jolanda
10 Brotherhood of Man met save your kisses for me = Petra P. Marissa Petra martens en Nathalie
11 Zwarte Riek met mijn wiegje was een stijf kistje = Bep
12 Willeke Alberti met Samen zijn = Renate
Pauze drankje hapje
13 De Nonnen met Sister Act = iedereen
Uitreiking medailles

Feestdagen in Harg-Spaland

Kerstontbijt

Door Anne Groeneveld, receptionist

Een mooi intiem moment vastgelegd op de vroege kerstochtend. Mevrouw Groen heeft samen met haar familie genoten van het kerstontbijt in de brasserie van Harg-Spaland.

Een mooie herinnering is toegevoegd.

Kerstdiner

Door Dewi Bunte, leerling helpende

Op dinsdag 20 december jongstleden werd voor de bewoners van afdeling 2 het kerstdiner geserveerd. Bijna de gehele afdeling was aanwezig in de brasserie voor een heerlijk viergangenmenu gemaakt door de superchefs van Harg-Spaland.

De bewoners mochten ook hun familie meenemen, het werd een gezellige drukke bedoening. Volle tafels, sfeervol geroezemoes en iedereen in prachtige kleding. De bewoners genoten met een sapje, wijntje of biertje bij het voorgerecht van tonijn en wasabi mayonaise. Het tussengerecht bestond uit een soep gemaakt van kreeft met een brioche broodje.

Daarna kregen we het hoofdgerecht bestaande uit hertensukade met kastanjepuree en rode kool. Het diner werd afgesloten met een kerstster gemaakt van chocolade en een saus van frambozen. Wat hebben we met elkaar genoten van deze heerlijke en bovendien gezellige kerstavond.

Kerstwandeling zonder wandeling

Door Bernadette de Jongh, verzorgende IG

Op 20 december jongstleden was er een heel gezellig kerst-samenzijn in de Flamingo bij Harg-Spaland. Het was de bedoeling om een lekkere kerstwandeloctocht te maken door het authentieke dorpje Kethel. Maar helaas waren de weergoden ons niet gunstig gezind en werd de wandeloctocht vanwege het slechte weer afgelast.

Gelukkig kon het muzikale gedeelte wel doorgaan, lekker binnen in de grote zaal. De lichtjes in de kerstboom brandden, op het grote scherm brandde de open haard en de bewoners genoten van de bekende en minder bekende kerstliederen. De muziek werd verzorgd door de familie van de heer Van Leeuwen. Na afloop was er nog warme chocolmelk met slagroom, kerstkoekjes en kerstkrans en kwam onverwacht nog een (voor ons bekende) kerstvrouw binnen om aan iedereen een mandarijn uit te delen.

Oliebollenbakkers

Door Marlies Engel, redacteur

Bij Harg-Spaland werd er op oudejaarsdag met man en macht gewerkt in de tuin. Een groepje enthousiaste collega's begon 's ochtends vroeg al met het bakken van oliebollen voor bewoners en medewerkers. Er is namelijk niks lekkerder dan een versgebakken oliebol, net uit het vet, lekker knapperig en nog een beetje warm ... mmmm, heerlijk! Bewoners en collega's hebben ervan genoten. En hiermee is een nieuwe Harg-Spaland-traditie geboren!

Kerstontbijt

Muziek tijdens de kerstwandeling

De kerstvrouw was ook bij de kerstwandeling

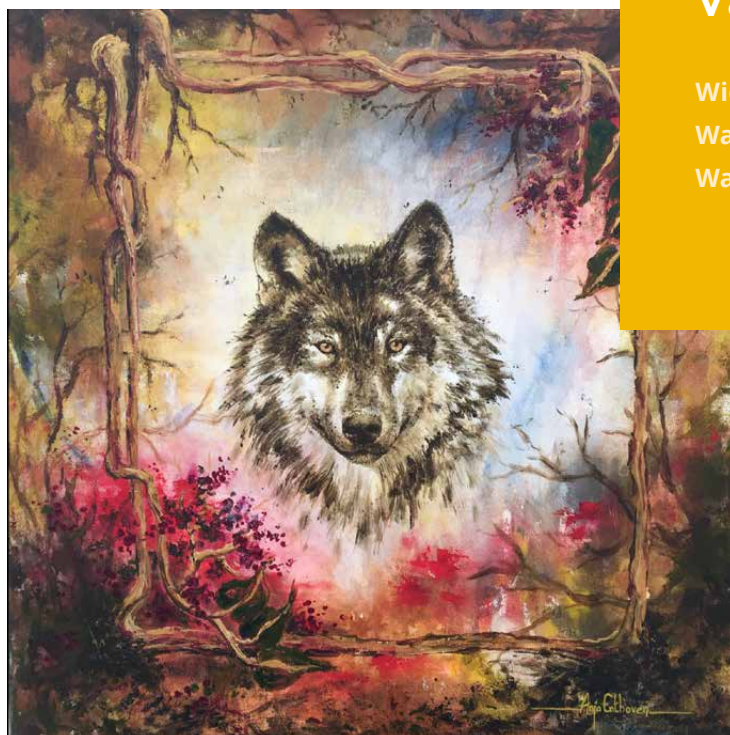
Kerstdiner

Kerstdiner

Oliebollenbakkers

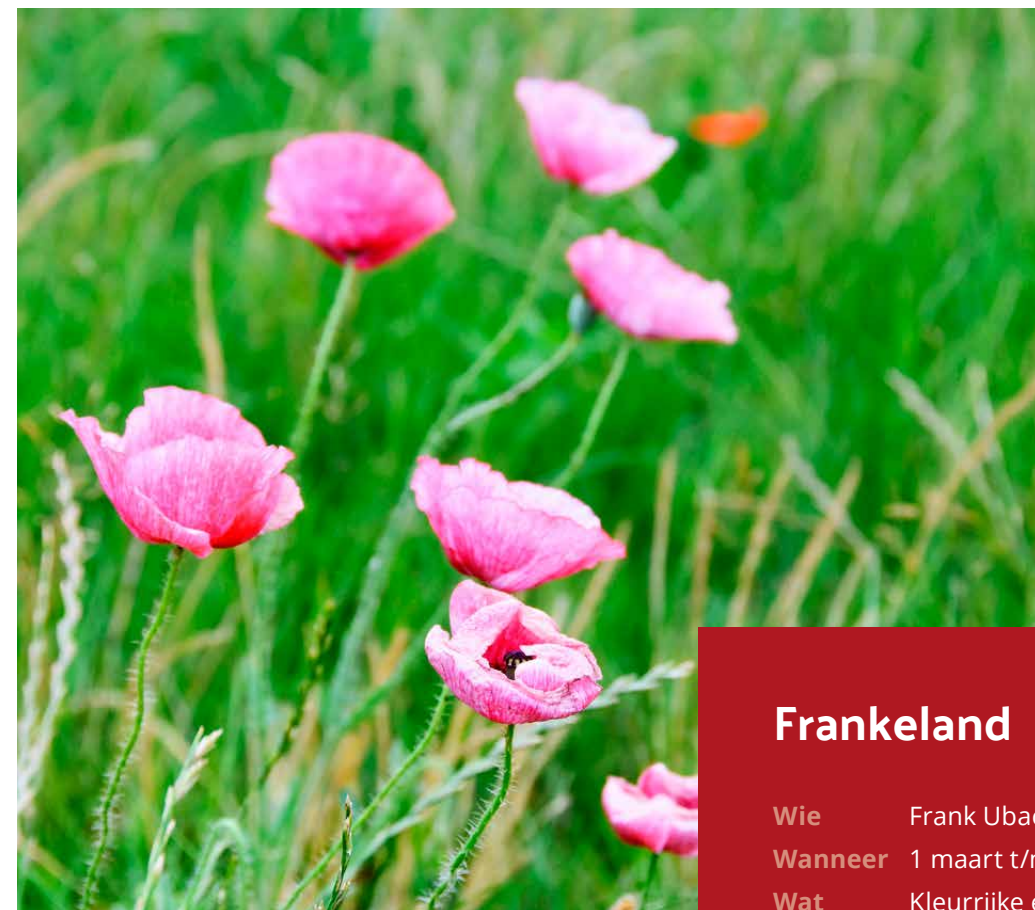
Vaartland

Wie Anja Enthoven-van Leeuwen
Wanneer 26 januari t/m half maart
Wat Divers, zoals popartschilderijen en fotokunst

Jacobs Gasthuis

Wie Jacira Banis
Wanneer 2 maart t/m 30 april
Wat Foto's gemaakt met smartphone

Frankeland

Wie Frank Ubachs
Wanneer 1 maart t/m 1 mei
Wat Kleurrijke en haarscherpe natuurfotografie

De foto's van natuurfotograaf Frank Ubachs zijn door de heer Krommenhoek geschonken aan afdeling 3 van Frankeland, als dank voor de goede zorgen voor zijn moeder, mevrouw Krommenhoek. De heer Krommenhoek is bovendien zelf ook werkzaam in de zorg en de kunstenaar, Frank Ubachs, is – naast natuurfotograaf – ook een (zorg)collega van hem.

N.B. na de expositie in Frankeland zullen de geschonken kunstwerken van Frank Ubachs nog in Jacobs Gasthuis worden geëxposeerd. Daarna zullen ze permanent op afdeling 3 in Frankeland te zien zijn.

Zomertijd

Bij het ingaan van de zomertijd wordt de klok een uur vooruitgezet. Ieder jaar gebeurt dit in de nacht van zaterdag op zondag van het laatste weekend in maart. De zomertijd gaat dit jaar dus in van zaterdag 25 op zondag 26 maart.

Een sedumdak is duurzaam en zorgt voor biodiversiteit

Door Annelies van Breukelen, redacteur

In eerdere artikelen over duurzaamheid bij de Frankelandgroep heeft u waarschijnlijk gelezen dat er ook gekozen is voor sedumdaken.

In dit artikel zal ik u vertellen wat het nut precies is van zo'n sedumdak, waar u de sedumdaken bij de Frankelandgroep kunt vinden en wat voor effect dat heeft op de biodiversiteit.

Sedum is de wetenschappelijke naam voor vetkruid. Vetkruid is een plantje dat veel water vasthoudt en weinig aarde nodig heeft om te groeien. Daarom zijn ze bij u misschien beter bekend als rotsplantjes, zo worden ze meestal verkocht in een tuincentrum. Maar misschien staat er zelfs wel sedum in uw raamkozijn. Want sedum burrito of de sedum tornado zijn ook prachtige kamerplanten.

Maar waarom zet de Frankelandgroep nu sedum op zijn dak?

Wanneer een dak geheel begroeid is met sedum dan is dat een natuurvriendelijke isolatielaag waardoor bij koud weer de warmte lekker binnen blijft maar bij heel warm weer de warmte buiten blijft. Dat scheelt dus een hoop in de stookkosten. En het scheelt nog meer kosten, want een sedumdak gaat bijna twee keer langer mee dan een dak zonder sedum. Dat komt omdat sedum de UV-stralen tegenhoudt. Daarnaast helpen de sedumdaken voor de opvang van het teveel aan regenwater. De plantjes zuigen als het ware het vele water op. Zo kunnen ze ook goed overleven in droge tijden want ze hebben hun eigen waterbuffertjes op regenachtige dagen goed gevuld.

Zo'n sedumdak is eigenlijk een miniatuurtuintje. Dus mocht u uitzicht hebben op zo'n dak dan wordt dat dubbel en dwars genieten. De Frankelandgroep heeft er vooral voor gekozen om sedum te plaatsen op daken waar bewoners/huurders op uitkijken. Namelijk bij Harg-Spaland ligt een groot sedumdak op de Flamingo, in Schiewaegh ligt een sedumdak op de fietsenstalling/containeropslagruimte, in Frankeland liggen er op meerdere plaatsen sedumdaken, op het dak van de Liduinahof, op de Hofserre, op de fietsenstalling, het afvalcontainerhok en het ketelhuis. En in Vaartland wordt in de eerste weken van 2023 het sedumdak aangelegd op het dak van de begane grond.

Hoewel de meeste sedumplantjes niet groter worden dan zo'n tien centimeter, steken er in de zomer vaak hele mooie bloemen uit omhoog. En die bloemen zijn er in alle kleuren: geel van de sedum acre, rose van de sedum sparium, wit van de sedum album en ga zo maar door. Maar ook heeft iedere sedumplant een ander kleur blad van rood tot lichtgroen.

Om beter te begrijpen hoe een sedumdak de biodiversiteit vergroot ben ik in gesprek gegaan met Ad Bakker. Ad is macrofotograaf en bij u vast wel bekend van zijn vaste rubriek in dit magazine, 'Oog op de natuur'.

Ad legt mij uit dat een sedumdak heel veel insecten aantrekt. Bijen en hommels komen op de bloemetjes af om nectar te verzamelen. Vliegen en wespen gaan vaak op de plantjes zitten om zich op te laten warmen alvorens ze gaan vliegen.

Libellen en waterjuffers vliegen naar het dak om de kleine vliegjes op te eten. Duizendpoten en miljoenpoten houden ervan om onder de plantjes door te kruipen en klaar te zitten om een vliegje te verorberen.

En als er zoveel insecten op zo'n dak leven, is dat een grote aantrekkingskracht voor de vogels zoals het winterkoninkje, koolmeesje, pimpelmeesje, de huismus en de merel en misschien zelfs wel de witte kwikstaart en de zwartkop. Dus als u langs een gebouw loopt waar heel wat vogels af en aan vliegen dan is er een dikke kans, dat op dat gebouw een sedumdak ligt.

Het dak houdt zichzelf samen met de insecten en de vogels gezond, daar hoeven wij niets meer aan te doen en daar mogen we zelfs niets meer aan doen. Want wanneer we brood gaan strooien of zaad gaan strooien naar de vogels op het dak dan ontstaat er een rottingsproces wat de plantjes dood maakt en eerder muizen en ratten aantrekt. Dus alleen maar genieten. Tenminste als u uitzicht heeft op zo'n dak.

Ik wil dit artikel beëindigen met nog een mooi voordeel van het sedumdak. De sedumplantjes hebben een luchtzuiverende werking en dat is niet alleen fijn voor de vogels en de insecten maar dat is ook heel fijn voor onze gezondheid.

Bruidsmodeshow

Door Jolanda Berkel-Geerlings, activiteitenbegeleider
Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Maandag 21 november was daar dan eindelijk onze langverwachte bruidsmodeshow in Frankeland. Eindelijk ... want we hadden 'm al meerdere keren moeten uitstellen door het coronavirus. Een show waar onze bewoners zó ontzettend naar uitkeken, de teleurstelling van het uitstellen was dan ook steeds erg groot.

We zijn gestart met een bruiloft van echtpaar Nieuwstraten, zij waren op 5 november 50 jaar getrouwd. Mevrouw kreeg van ons een mooie bruidsjurk te leen want na al die jaren had zij haar eigen trouwjurk niet meer. Wat waren ze mooi samen!

Een heel bijzonder en dierbaar moment om na 50 jaar te hertrouwen omringd door je familieleden.

Er waren maar liefst achttien bruidsjurken die werden geshowd en één bruidegom met een mooi pak. De diversiteit aan jurken was enorm, wat een prachtige exemplaren. We hadden Marokkaanse jurken, een Turkse jurk, jurken uit de jaren 70, jaren 80 en heel recent. Een feest om naar te kijken.

Er was zelfs een jurk met verlichting in de rok. Deze bruid had namelijk 'iets' met lichtjes. Zij droeg geregeld op feestjes een outfit met daarin lichtjes verwerkt, dus in haar bruidsjurk konden de lichtjes niet ontbreken.

Uitstapje van de mannensoos

Door Michael de Wijs, coördinator Welzijn en Rob Besseling, redacteur

Verbond

De 'mannensoos' in Schiewaegh is een verbond van wijze heren, die geen gelegenheid voorbij laten gaan om hun kennis van belangrijk cultuurgood in onze stad te verbreden. Daarom hadden ze woensdag 23 november gekozen als dag om een bezoek aan het beroemde Nationaal Jenevermuseum in Schiedam te brengen. Michael vertelt.

Vragen

"We begonnen ons uitje in de Serre met koffie en gebak om het af te leggen bezoek even samen door te praten en ons voor te bereiden. Toen er geen vragen meer waren stapten we even voor 11.00 uur in de bus op weg naar de Lange Haven 74 en hadden we een gezellig ritje met elkaar. Gelukkig konden we voor de deur parkeren. We hebben de deelnemers aangemeld en kregen toen een soort 'tourguide' mee, een kastje waarin voorgelezen verhalen staan die je kunt afluisteren terwijl je ergens bent of naar

kijkt. Met name voor mensen met slecht zicht is het handig om zo toch een museum te kunnen bezoeken. En het is voor iedereen een aanvulling op de informatie die verder gegeven wordt."

Verleiding

Het Nationaal Jenevermuseum is, net als Schiewaegh, een plek waar iedere dag van alles gebeurt. Er zijn regelmatig wisseltonstellingen, dus tijdelijk, zoals op dit moment 'Jenever in de Wereld, De verleiding van jenever.'

"We begonnen op de vierde verdieping met onze rondleiding door de vaste collectie om zo op iedere verdieping te kijken, te ruiken en te proeven. Want als je gaat onderzoeken hoe jenever wordt bereid, dan zijn er heel veel stoffen die daarbij worden gebruikt en die een bepaalde reuk of smaak hebben. Er waren overal, op alle verdiepingen, zaken die de bezoeker nieuwsgierig maken, ook de blinde en slechtziende bezoekers."

Reclame

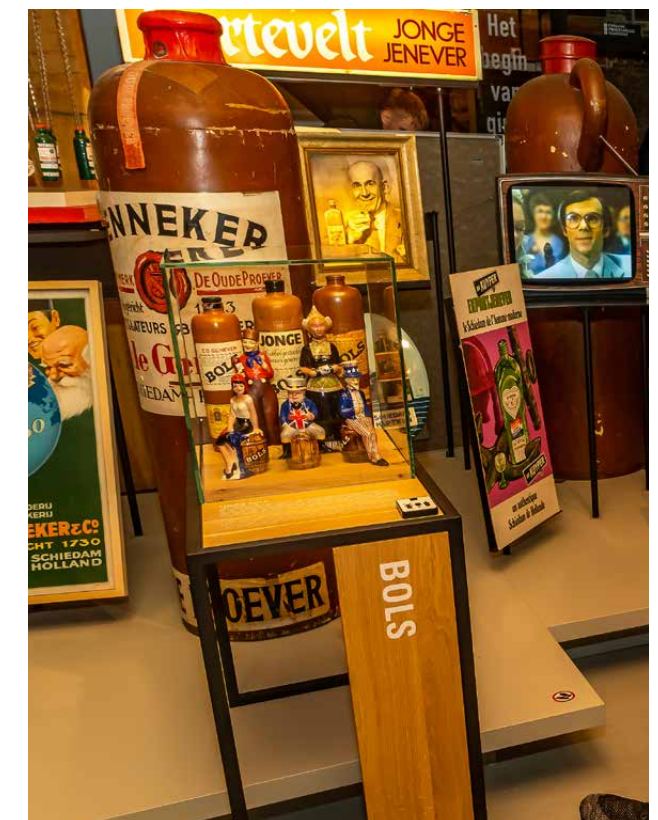
"Een bijzondere collectie die vertelt over de geschiedenis en achtergronden van jenever en het jenever stoken in Nederland. We zagen veel reclame-uitingen, verpakkingsmateriaal en glaswerk. We kregen zo ook een mooie historische terugblik naar vroeger tijden: hoe de Schiedammers dronken en hoe de distilleerders hun producten aan de man brachten.

Het museum beschikt over een proeflokaal en niet te vergeten de historische branderij waar moutwijnjenever gestookt wordt volgens de oud-Hollandse methode en naar receptuur uit 1700. De moutwijn, gestookt uit rogge en gerstemout, wordt drie jaar gelagerd en vervolgens gebotteld onder de naam Old Schiedam."

Leuk feitje om te weten: Het museumgebouw stond in 1998 model voor het 79^e Delfts blauwe huisje van de KLM.

Begeleiding

Tijdens deze interessante tour kwam een directielid van het museum herhaaldelijk even polsen of de heren van de Mannensoos het allemaal interessant vonden en of alles goed ging. Belangrijke aandacht dus. Maar ook onze fotograaf Coen wist, zo bleek herhaaldelijk, veel feiten en andere informatie te delen met de groep. Van die feiten of details waardoor hetgeen je hoort of ziet, net even iets duidelijker of zelfs spannender wordt. Hij weet zijn grote kennis aan het feit dat hij een lange carrière in het onderwijs had gehad en dus aan heel veel kinderen hierover heeft kunnen vertellen.

Achter de vaten ...

"Ja, toen kwamen we natuurlijk uiteindelijk weer terug op de begane grond. Waar grote vaten stonden die we, met uitleg, hebben bekeken en waarna we ook een video over het museum konden zien. En daar achter die vaten was een barretje, daar was de proeverij. Toen hebben we natuurlijk als mannen onder elkaar genoten van een heerlijk glaasje jenever. Het was erg leuk om te proeven wat even tevoren allemaal aan ons was uitgelegd."

Oekraïne

"Op de terugweg hadden we natuurlijk veel tegen elkaar te vertellen. Er waren hele gesprekken en er werd van alles met elkaar uitgewisseld. En ook later, tijdens de mannensoosbijeenkomst onder begeleiding van activiteitenbegeleider Martijn, werden allerlei dagelijkse zaken en nieuwtjes met elkaar doorgenomen, zoals de oorlog in Oekraïne, het wereldkampioenschap voetbal, en dus ook het bezoek aan het Jenevermuseum. Eigenlijk zou je kunnen zeggen dat het tripje gewoon doorging, ook al waren we alweer helemaal terug op de basis!"

Liftperikelen

Door Trude van der Zwan, medewerker huishoudelijke dienst

“Ik ga gelijk met je naar beneden om de post te halen” zei ze. Ik was net klaar bij haar en samen liepen we over de lange galerij richting lift. Het duurde lang voordat de lift kwam, lopen was geen optie want we zaten op elf hoog.

Na een tijdje kwam de lift, mevrouw stapte met rollator samen met mij de lift in.

We waren nog maar een paar seconden onderweg toen de lift abrupt stopte, tussen twee etages in. We keken elkaar wat lacherig aan en ik begon op de knoppen te drukken. Er gebeurde helemaal niets. Het alarmknopje zorgde alleen maar voor een hoop geloei en toen we beseften dat er geen beweging in te krijgen was stelde ik voor dat ik dan maar 112 zou bellen.

Wat een geschenk is zo'n gsm bedenk je je dan ondertussen.

Ik werd doorverbonden met de brandweer, ze vroegen naar het adres, welke lift en tussen welke etages we bungelden. Mevrouw was intussen op haar rollator gaan zitten, totaal niet onder de indruk van deze toch wel vreemde gebeurtenis.

We babbelden wat en ze ontdekte Haagse hopjes in haar jaszak. Omkomen van de honger zouden we niet, in ieder geval.

Na een poosje ging mijn telefoon, het was een brandweerman die vertelde dat ze aangekomen waren bij de flat en dat ze ons zouden komen bevrijden. Ik zag de ogen van mevrouw gaan schitteren, ergens had ik het idee dat ze dit avontuur niet geheel vervelend vond.

We hoorden kloppen en zagen de deuren geopend worden. Vier vrolijke brandweermannen keken ons

aan. “Gelukkig! U komt ons redden!” zei mevrouw. Als een veertje werd ze opgetild en netjes op de etage neergezet, gevolgd door haar rollator. Daarna was het mijn beurt. Omdat de lift nog steeds kapot was sjouwden de brandweermannen de rollator naar boven en mevrouw hing aan mijn arm en zo klauterden we weer terug naar de elfde etage.

“Jullie komen toch zeker wel nog even een kopje thee drinken?” vroeg ze aan de mannen. Twee brandweermannen moesten bij de lift blijven tot de monteur kwam, dus de andere twee gingen gezellig mee. Mevrouw zette thee, legde bonbons op haar mooiste schaalje en zo kwam het dat we op een regenachtige maandagmiddag gezellig met een paar brandweermannen een kopje thee zaten te drinken. Toen de mannen weg waren besloot ik ook eindelijk maar eens naar huis te gaan. Mevrouw zei tegen me dat ze het een enorm leuke middag vond en die post kwam morgen wel.

Ze zwaaide me vrolijk uit en voor de tweede keer die dag ging ik richting huis. Voor de zekerheid nam ik dit keer maar de trap ...

In de watten gelegd

Door Marlies Engel, redacteur

Onlangs waren er maar liefst tien leerlingen van de beauty- & fashionopleiding van het Albeda College aanwezig op onze locatie Harg-Spaland, om de bewoners van afdeling 1 op te (helpen) tutten voor hun kerstdiner dat die avond zou gaan plaatsvinden.

En niet alleen werden er haren geknipt en/of in model gebracht, de dames konden ook mooi worden opgemaakt en natuurlijk werden ook de nagels van een mooi kleurtje voorzien. De bewoners genoten overduidelijk van de behandeling!

Fantastisch dat de eerstejaars van het Albeda hun tijd, energie en enthousiasme aan onze bewoners besteedden. Gelukkig is op de foto's duidelijk te zien dat ook de leerlingen veel plezier hebben gehad tijdens dit praktijkdagje!

Waardevolle ontmoetingen

Door Carien Kemink, redacteur

In november kreeg de activiteitenbegeleiding van Vaartland het volgende verzoek van een groep leerlingen van de Hogeschool Rotterdam: Is het mogelijk voor een kleine groep studenten om eens op bezoek te komen op een van jullie afdelingen? Natuurlijk was het antwoord van Vaartland positief: “Wat leuk dat jullie voor dit project gekozen hebben voor Vaartland. Jullie zijn van harte welkom.”

Goede afspraken

Doel van dit project was meer inzicht in de oudere medemens. Er ontstond een app-wisseling tussen Vaartland en Shivesh, die namens de studenten het woord voerde. Zo kregen zij te horen dat ze op een afdeling zouden komen waar bewoners verblijven die meer zorg nodig hebben, waaronder enkele mensen met dementie. En dat betekende dat er van tevoren even wat richtlijnen moesten worden afgesproken, om alles zo soepel mogelijk te laten verlopen.

Heel belangrijk:

- Neem de bewoner serieus. Stel jezelf voor in korte zinnen, draag een naambordje. Stel één vraag per keer en wacht rustig op antwoord. Kijk of je reactie krijgt, of ze jou begrepen hebben.
- Stel de bewoner gerust. Oogcontact of even een hand op iemands arm kan helpen. Probeer de regie bij de persoon met dementie te laten. (Vindt u het goed als ...). Zo bepaalt de bewoner het tempo.
- Complimentjes zijn heel belangrijk. Het geeft de bewoner een groeiend gevoel van eigenwaarde.

Ook zijn de studenten van tevoren al even komen kijken op de betreffende afdelingen. Ze kwamen dus goed beslagen ten ijs en dat kwam de middag zeker ten goede.

Begin december werd 's middags op de ene huiskamer bingo gespeeld en op de andere stond een sjoelbak, die goed gebruikt werd. Dit alles onder leiding van enkele studenten en onder het toezicht van de gastvrouw.

Gezellig en leerzaam

Er was koffie en thee en de studenten brachten bingoprijzjes mee. Het was naast heel veel gezelligheid ook een hele leerzame middag, met name voor de studenten.

Dit werd op een mooie manier onder woorden gebracht in een schriftelijke reactie van de leerlingen, waarin ze hun dank uitspraken:

“We hebben een hele informatieve middag beleefd en veel geleerd over omgaan met demente ouderen.”

“Veel waardering voor het geduld van de gastheer/vrouw.”

“Leuk om te praten met ouderen en hun verhalen over het verleden te horen.”

“In onze presentatie aan medeleerlingen zullen wij extra benadrukken hoe waardevol het is, wat jullie daar doen.”

Dit smaakt naar meer

Inmiddels zijn foto's uitgewisseld en hebben de studenten een presentatie gehouden voor hun medeleerlingen. Het was niet de eerste keer en het zal ook zeker niet de laatste keer zijn dat zo'n bezoek heeft plaatsgevonden, want hier blijkt weer eens dat mensen op alle terreinen van elkaar kunnen leren. Zo'n activiteit brengt twee totaal verschillende werelden dicht bij elkaar en is dus heel waardevol.

Functioneel met een frivole touch

Tekst Jacqueline van der Pijl, redacteur Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Kleur doet iets met mensen, ook met ouderen die in Frankeland komen revalideren. Met deze woorden opent Joke van Arkel, hoofd van de huishoudelijke dienst, het gesprek. In de sfeervolle revalidatieruimte spreek ik met haar over de restyling van de afdeling LP1.

Joke: "Afdeling LP1 biedt ruimte aan ouderen die bijvoorbeeld vanuit het ziekenhuis doorstromen om te revalideren. Zij verblijven hier dus tijdelijk. Na ontslag uit het zorgcentrum vragen wij hen een enquête in te vullen. Daaruit kwam naar voren dat de appartementen wel wat gemoderniseerd konden worden. Tijd voor een restyling."

Wel zo praktisch

In de regel geef je muren een likje verf en kies je daarna voor bijpassend beddengoed. "Maar andersom werkt het net zo goed", zegt Joke. "Onze blauw gedecoreerde dekbedovertrekken zijn zo goed als nieuw, dus zonde om ze te vervangen. Daarom is gekozen voor een blauwe tint op de wanden van de appartementen. Zo krijg je een harmonieus geheel. Wel zo praktisch en zeker niet minder modieus".

Zonder ingrijpende maatregelen

Frankeland wil de zestien appartementen een meer hedendaagse look geven zonder ingrijpende maatregelen. "De cliënten mogen er geen hinder van ondervinden", zegt Joke. "Komt een appartement vrij, dan is het binnen een dag gerestyled. Zo kan het de volgende dag weer uitgegeven worden. Daar gaan we voor. En, ere wie ere toekomt, onze huisschilder Rudi heeft daar ook een aandeel in."

"Komt een appartement vrij, dan is het binnen een dag gerestyled."

"Niet alleen de wanden, maar ook de deuren van de appartementen zijn aangepakt. Deze zogeheten HPL-deuren vragen echter om een speciale behandeling voordat je ze kunt schilderen. Daarom hebben we de deuren door een reclamebureau laten beplakken met folie. Door het levensechte design zijn ze niet van 'echt' te onderscheiden. De houten omlijsting maakt het helemaal af en versterkt de huiselijke sfeer", aldus Joke.

Frivool maar functioneel

Samen met Joke loop ik door de gangen: de wanden zijn opgefrest met een zachtgroene kleur (onder) en een contrastrijke witte tint (boven). De opvallende nummering van de kamers en de fijne lijnen op het plafond kleuren warm oranje. In de gemeenschappelijke huiskamer vind ik de groene tint van de gangwanden terug in het interieur. Nieuwe hanglampen, inbetween gordijnen en plantenbakken geven gezelligheid en sfeer.

En heb jij ze al gespot? De posters op de gangen geven het geheel iets frivools. Het zijn echte eyecatchers. Ze toveren een glimlach op mijn gezicht - en ik ben vast niet de enige.

de jarige

de ondeugende mevrouw met Benjamin

groepsfoto met leerkracht Nieuwelant

kapper Van Gerdingen

de Feyenoordsupporters

Fotomodel in Frankeland

Tekst en foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

In de kapel van Frankeland was 29 en 30 november jongstleden een heuse fotostudio ingericht. Bewoners kwamen af en aan om door Eddie Jonkman en Coen Meeder geportretteerd te worden.

Eddie en Coen kennen elkaar al zo'n 55 jaar, zijn elkaar rond hun 18^e jaar uit het oog verloren, maar ontmoetten elkaar weer op de fotoclub Hof in Zuid in Schiedam. Zij fotograferen regelmatig met elkaar wanneer het een opdracht van de fotoclub betreft, maar ook in de studio van Eddie in Vlaardingen. Zo is het idee geboren om de bewoners van Frankeland, die dat leuk vinden, op de foto te zetten.

Eddie en Coen zijn twee dagen in de weer geweest. Het waren twee heerlijke dagen. Heel veel bewoners zijn op de foto gezet en er is heel wat afgelachen. Zo bleek een bewoonster die dag jarig te zijn en dus werd er een spontaan "lang zal ze leven" ingezet.

De bewoners werden gefotografeerd, als ze dat wilden, in een 'gouden stoel'. Geleend van Maxima, zeiden de fotografen. En ze kregen in die stoel allemaal leuke bewoners in beeld. Soms wel een beetje ondeugend. Lange neuzen trekken naar de fotografen.

Samen met twee bewoners, die duidelijk Feyenoord-supporters zijn, werd het 'hand in hand' gezongen.

Op een gegeven moment werd er gezegd "meneer Van Gerdingen, ik ga u zo weer terugbrengen." Waarop Coen zei: "Meneer Van Gerdingen? Bent u vroeger kapper geweest?"

Dat werd bevestigd. Blijkt meneer Van Gerdingen fotograaf Coen 65 jaar geleden al geknipt te hebben.

Er zijn ook wat groepsfoto's gemaakt. Moeder en zoon, moeder en dochter en opa en oma en kleinkind. Bleek de opa, bewoner van Frankeland, vroeger bij Scholengemeenschap Nieuwelant te hebben gewerkt. Dus Coen (ik, oud schoolmeester) en hij hebben wat herinneringen opgehaald.

De bewoners waren reuze benieuwd naar de foto's. Ze konden ze even zien op het schermje van de camera en inmiddels hebben ze de foto's in hun bezit. Al met al twee geslaagde dagen. Bewoners en fotografen hebben het reuze naar hun zin gehad.

De bewoners werden gefotografeerd, als ze dat wilden, in een 'gouden stoel'. Geleend van Maxima ...

Geestelijk verzorger Gerarda van Mourik (rechts) met haar collega Mariëtte Brekelmans

Afscheid en rouw: herdenkingsbijeenkomsten binnen de Frankelandgroep

“Het mooiste aan mijn werk? Dat mensen mij hun kwetsbaarheid tonen.”

Door Astrid Boonstoppel, hoofdredacteur Foto Coen Meeder, redactiefotograaf

Gerarda van Mourik is een van de geestelijk verzorgers binnen de Frankelandgroep. Haar takenpakket is erg divers, legt zij uit: “Ik organiseer in Frankeland onder andere de gespreksgroep ‘Geloven vandaag’, over thema’s als geloven vroeger en nu, thuis en in de kerk. Ook houd ik, net als mijn collega, huiskamervieringen; dat zijn kleinschalige kerkdienstjes op bepaalde afdelingen, bedoeld voor mensen die niet naar de grotere religieuze vieringen in onze Kapel kunnen komen. En samen met de vaktherapeuten organiseren wij de bijzondere belevingsconcerten die drie keer per jaar plaatsvinden. Hierbij wordt de deelnemers door middel van zang, muziek, sfeer,

aanraking en zacht licht een fijn moment gegeven. Juist als de mondelinge communicatie verstoord is, kan zo’n belevingsconcert de mogelijkheid bieden tot het maken van contact.”

“Maar,” vertelt Gerarda, “het allerbelangrijkste van ons werk als geestelijk verzorgers is dat wij veel gesprekken voeren met de bewoners. Die kunnen gaan over allerlei thema’s, waarbij rouw en verdriet vaak een rol spelen. Veel mensen worstelen bijvoorbeeld met de overstap van hun ‘oude’ thuis naar hun ‘nieuwe’ huis, het opgeven van hun zelfstandigheid en het ontvangen en aanvaarden van zorg. Daarover praten we met hen.”

Is Gerarda er alleen voor gelovige mensen? “Absoluut niet. Geestelijk verzorgers zijn er écht voor iedereen, ongeacht geloofs- of levensovertuiging!” zegt zij. “Het draait uiteindelijk om het levensverhaal van onze bewoners en als religie daarin een rol speelt, hebben we het daar natuurlijk over. Maar als dat niet zo is, praten we samen over andere dingen. Hoop, vertrouwen ... de thema’s zijn in feite universeel. Wat maakt een dag fijn, waar is iemand trots op, wat had iemand het liefst anders gezien in zijn leven en is het nodig dat daar nog iets in gebeurt, of geheeld wordt?”

“Vaak is het al voldoende voor iemand om uit te spreken waar hij of zij mee zit.”

“Goed om te weten is dat ik er niet ben om oplossingen aan te dragen, maar dat ik er juist voor ben om samen te gaan zoeken naar een weg, of naar acceptatie,” zegt Gerarda. “We gaan bijvoorbeeld op zoek naar bronnen die iemand vroeger mogelijk hebben geholpen, waaruit iemand kracht en steun kon putten. Want het zou zomaar zo kunnen zijn dat iemand daar nu nog steeds wat aan heeft.” “Vaak is het al voldoende voor iemand om uit te spreken waar hij of zij mee zit. Dat uitspreken kan op zichzelf al zorgen voor een omslag richting het positieve. Het simpelweg ruimte scheppen voor iemands verhaal, en dan bedoel ik ook de negatieve dingen, kan ervoor zorgen dat heel vaak vanzelf ook de goede dingen komen bovendrijven.” Wat vindt Gerarda het mooiste aan haar werk? Daar moet zij even over nadenken. “Dat mensen zich openen en hun kwetsbaarheid aan mij tonen, al is dat geen doel op zich en ben ik daar zeker niet op uit,” zegt zij tenslotte. “Maar dat je merkt dat je mensen vanuit de verbinding een stukje verder kunt helpen. Dat maakt het zinvol.”

Herinneringen ophalen en delen tijdens de herdenkingsbijeenkomsten

Vanuit het oogpunt van rouw en verlies is het belangrijk om tot een goede afronding te komen. Binnen de Frankelandgroep worden dan ook regelmatig zogenoemde ‘herdenkingsbijeenkomsten’ georganiseerd. In Frankeland vinden deze driemaal per jaar plaats. Wat gebeurt er precies tijdens zo’n herdenkingsbijeenkomst? En wat maakt ze zo waardevol?

“Tijdens een herdenkingsbijeenkomst herdenken we de bewoners die ons gedurende de maanden daarvoor zijn overleden. We nodigen de familieleden van deze bewoners uit, dragen gedichten voor, luisteren naar muziek en noemen de namen van iedere overledene,” legt Gerarda uit. “In Frankeland organiseren we deze herdenkingsbijeenkomsten vanuit de geestelijke verzorging en maatschappelijk werk en daar is ook een verzorgende bij betrokken.”

“Je kunt wel merken dat mensen na corona weer moeten wennen aan het samenkomen in grotere groepen,” vertelt Gerarda, “maar dat gaat ook steeds weer wat gemakkelijker.”

De naasten die komen, stellen deze herdenkingsbijeenkomsten over het algemeen erg op prijs. “Het is niet: afscheid nemen van een dierbare. Dat hebben de naasten tenslotte al eerder gedaan. Het is veel meer: nog even stilstaan bij iemands tijd in Frankeland of een van de andere locaties, en deze tijd gezamenlijk afsluiten, ook met de zorgmedewerkers en de andere collega’s, de mensen met wie zij zoveel contact hebben gehad de afgelopen maanden of jaren. En vaak ontmoeten mensen dan ook weer de familieleden van andere oud-bewoners, die zij hier ook goed hebben leren kennen.”

“Misschien nog goed om toe te voegen dat deze bijeenkomsten geen religieus karakter hebben,” zegt Gerarda. “En ze zijn zowel mooi als waardevol. Ook voor ons, als geestelijk verzorgers, trouwens. Zeker weten.”

Het Veerplein, 19 mei 1973. De 'Marche Militaire Notre-Dame' uit het Belgische Walcourt staat opgesteld voor de toenmalige V&D.

Stadsarchief Vlaardingen

Floris V verleende 750 jaar geleden stadsrechten aan Vlaardingen: Feest in 2023, maar óók in 1973!

Door Hjalmar Teunissen, medewerker erfgoed, stadsarchief Vlaardingen

Vlaardingen viert dit jaar uitbundig de verlening van 750 jaar stadsrechten met allerlei activiteiten. Het belooft een mooi feestjaar te worden, met als een van de hoogtepunten wat er allemaal staat te gebeuren op 14 mei. Vanaf die datum in 1273 mag Vlaardingen zich immers 'stad' noemen, overigens twee jaar eerder dan Schiedam.

Zou er toen ook feest zijn gevierd, op die 14de mei 1273? Zou er zijn geproost met bier of wijn? Met misschien dans en zang, terwijl er op de achtergrond een varken aan het spit werd rondgedraaid? Want het is niet niks, dat je stadsrechten kreeg. Vlaardingen mocht bijvoorbeeld voortaan zonder tol te hoeven betalen eigen koopwaar door Holland en Zeeland vervoeren. Dat heeft vast gezorgd voor de verdere economische ontwikkeling van Vlaardingen. Ook mocht Vlaardingen zelf rechtspreken en openbare werken uitvoeren waarvoor belasting kon worden geheven. Maar helaas, we zullen hoogstwaarschijnlijk nooit iets te weten komen over die eventuele feestelijkheden, 750 jaar geleden. Wat we wél weten is dat er vijftig jaar geleden flink is uitpakket met de viering van 700 jaar stadsrechten. In het Stadsarchief Vlaardingen hebben we veel foto's van dat feestjaar en ook enige filmbeelden. Ook 25 jaar geleden is er stilgestaan bij dit historische feit, alleen toen op een veel bescheidener niveau.

'Vidimus'

Maar eerst gaan we even terug naar 1273. Hoe weten we eigenlijk wat er op dat perkamenten vel gestaan heeft? Want de originele akte is helaas niet bewaard gebleven. Dat komt hierdoor. Als er trammelant dreigde -oprukkende vijanden- werden de belangrijke documenten zoals de stadsrechten in de grond begraven. Daardoor is de akte van 1273 waarschijnlijk door vocht aangetast en uiteindelijk verloren gegaan. Om de tekst van deze akte en andere akten die later zijn opgemaakt voor het nageslacht te bewaren, heeft Vlaardingen in de zestiende eeuw aan het bestuur van Dordrecht gevraagd om mee te werken aan een verklaring. De Dordtenaren hebben de aangetaste perkamenten akten gelezen en daarna plechtig verklaard dat ze deze documenten daadwerkelijk hebben 'gezien'. Dit hebben ze bevestigd op een akte, waarop ook de tekst van de akte van 1273 en andere akten zijn overgeschreven. We noemen zo'n officiële kopieakte een 'vidimus', Latijn voor: 'wij hebben gezien'.

Zo kunnen we lezen: 'Wij Floris, graaf van Holland, geven aan allen die dit schrijven zullen zien, te kennen, dat wij, in navolging van de voetstappen onzer voorouders, aan onze trouwe burgers van Vlaardingen voor altijd vrijdom hebben verleend van alle vorderingen, opbrengsten of schattingen.'

'V-Zevenfeest'

Zeven eeuwen later wilde burgemeester Jan Heusdens dit feit niet zomaar voorbij laten gaan. De voorbereidingen van de viering van 700 jaar Vlaardingen in 1973 begonnen zes jaar eerder. Burgemeester Heusdens belegde hiervoor op 2 september 1967 een persconferentie. Hij zei onder andere dat Vlaardingen meer wilde bereiken dan alleen 'een paar dagen in oude kostuums feest vieren'. Nee, het moest veel meer worden, een stimulans om de stad verder te ontwikkelen. De burgemeester droomde verder van een herdenkingsmonument, de instelling van een Floris V-prijs en het opzetten van een ruimte 'voor manifestaties van culturele en economische aard'.

De 'vidimus' van 11 december 1590. De burgemeesters, schepenen en raden van Dordrecht bevestigen onder meer de tekst van de akte van 14 mei 1273 waarin Vlaardingen stadsrechten zijn verleend.

De prijswinnaars van de ontwerpwedstrijd voor het logo 'Vlaardingen 700' voor de viering van 700 jaar stadsrechten in 1973. Van links naar rechts: A.P. Plaisier (derde prijs), C. van Klink (eerste prijs) en T.L. Munnik (tweede prijs). Achter de winnaar het logo zoals het gebruikt is.

Historisch verklede meisjes in 't Hof die waarschijnlijk naar neerdalende parachutisten kijken.

'Even goeie maatjes,' een voor Vlaardingen legendarische musical.

Kraampjes op het Liesveld

de première van 'Even goeie maatjes,' de eerste van twaalf uitverkochte voorstellingen in de Stadsgehoorzaal. Zo'n achtduizend bezoekers zou deze musicalproductie trekken!
Vlaardingers die het feestjaar 1973 hebben meege- maakt, hebben het er nog steeds over. Over vijftig jaar zullen de jonge Vlaardingers van nu dat onge- twijfeld ook doen.

Een jaar later installeerde Heusdens de 'commissie Vlaardingen 1973' en zes werkcommissies, dat deed hij op 14 mei 1968, precies vijf jaar voor de datum van 14 mei 1973. In 1969 werd vervolgens het zevenhoekige logo van het stadsfeest onthuld na een wedstrijd waaraan 176 mensen hadden meegedaan. De ontwerper van het winnende logo, lithografisch tekenaar bij drukkerij Van Dooren, had ook de naam V-Zevenfeest bedacht.

Aftrap feestjaar

In januari 1973 was het eindelijk zo ver. De eerste activiteit in het teken van 700 jaar stadsrechten waren de Nationale Tafeltennis Achtkampen in de Sporthal aan de Floris de Vijfdelaan, op zondag 14 januari. Een paar dagen later, op 18 januari, volgde stadsarchivaris Theo Poelstra met een lezing over het Vlaardingen van 1273. Daarna, vanaf 4 mei, kwam een grote tentoonstelling over de Tweede Wereldoorlog, getiteld 'De vijf donkere jaren',

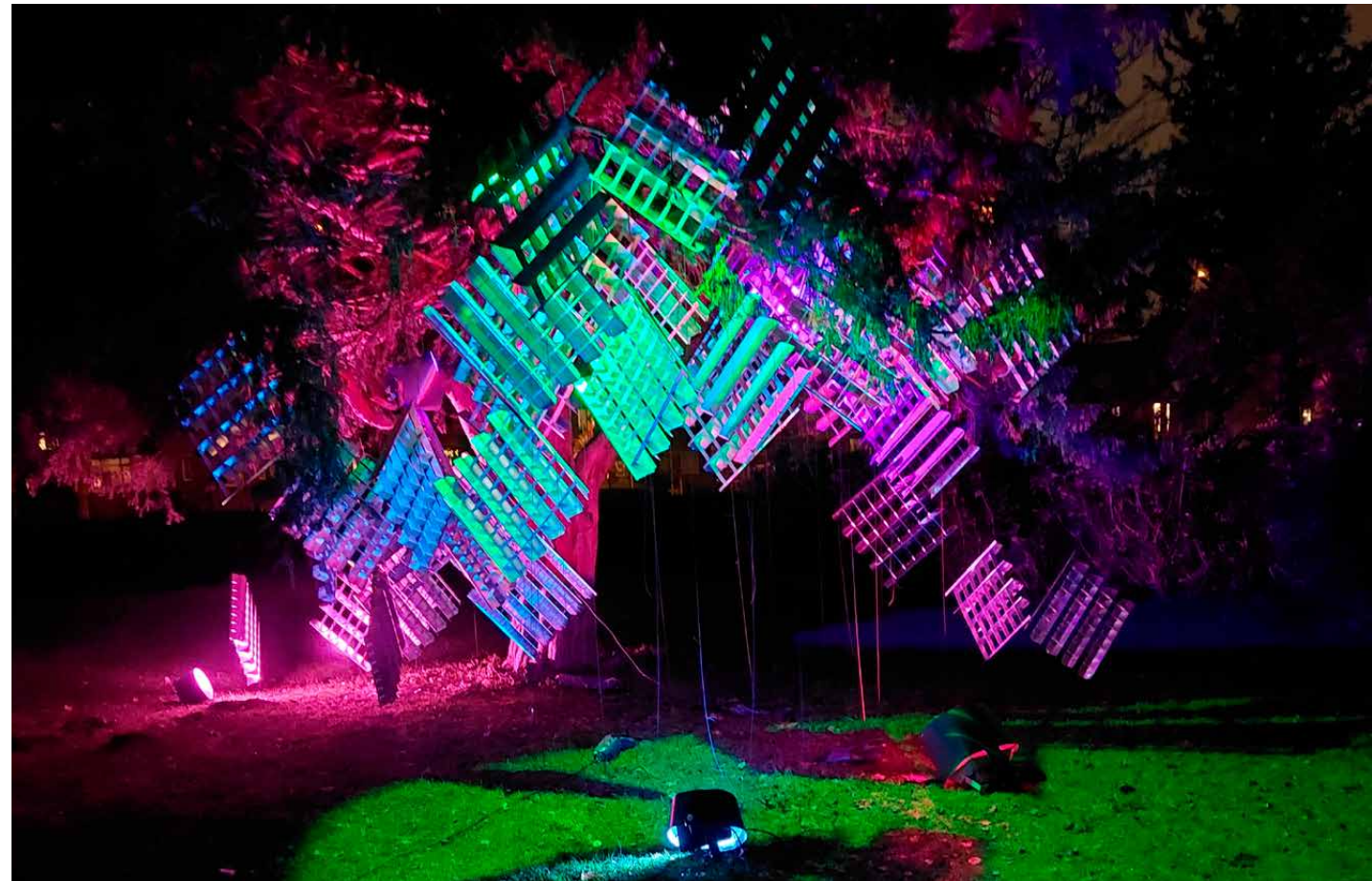
Vlaardingers die het feestjaar 1973 hebben meegemaakt, hebben het er nog steeds over. Over vijftig jaar zullen de jonge Vlaardingers van nu dat ongetwijfeld ook doen.

georganiseerd door onder anderen Jan Anderson in de Stadsgehoorzaal. Daarnaast werd op 2 mei de fontein in de Oude Haven in werking gesteld (die het nog steeds doet), een geschenk van de 150-jarige Bondsspaarbank.

Dé grote feestdag was gepland op 19 mei. Op die zaterdag gebeurde er van alles in de stad. Een optocht met 'Floris V,' parachutespringen in 't Hof, optredens van muziekkorpsen op het Veerplein én

Foto's

- Veerplein - Foto Boer; collectie fotoalbums, archiefnr. 0486, inv.nr. 153; Stadsarchief Vlaardingen
- Vidimus - Charterverzameling, inv.nr. 488. Foto fotobureau Roel Dijkstra; collectie Stadsarchief Vlaardingen
- Prijswinnaars - Foto Henk M.C. van den Berg; collectie Stadsarchief Vlaardingen, fotonr. P0864
- Historisch verklede meisjes - Foto Boer; collectie fotoalbums, archiefnr. 0486, inv. nr. 153; Stadsarchief Vlaardingen
- 'Even goeie maatjes' - Foto Jan Dulfer; collectie Stadsarchief Vlaardingen
- Kraampjes - Foto Jan Dulfer; collectie Stadsarchief Vlaardingen, fotonr. Hi-1777

Bewoners bezoeken Winterlicht in het Julianapark

Frankeland

Door Monique Meulstee en Sandra Verbrugge, activiteitenbegeleiders

De stichting Winterlicht organiseerde een lichtmanifestatie in het Julianapark in Schiedam. Er waren verrassende lichtkunstwerken en videoprojecties gemaakt door kunstenaars en sprookjesachtige performances te zien. Het thema van dit jaar was 'Winterlicht, natuurlijk', omdat dieren en duurzaamheid op dit moment centraal staan in heel de wereld.

We hebben voorafgaand aan het Winterlicht twee workshops gehad in samenwerking met Yvonne Koopmans. Tijdens deze workshops werden chirurgenschoentjes versierd en geschilderd met glow in the dark verf, waardoor de schoentjes in het donker licht gaven.

Op 15 december was het dan zover: heel veel bewoners, mantelzorgers en vrijwilligers hadden zich hiervoor opgegeven. Bij de bewoners werden de rolstoelen, rollators en zijzelf versierd met een lichtstreng en lichtstaafjes tussen de spaken van hun wielen. Ze kregen voor onderweg nog wat te drinken en koek mee.

Voor de veiligheid stond er een klaar-over bij de oversteek naar het park. Het was jammer dat het een beetje ging ijzelen dus was het nog uitkijken dat je niet uitgled, maar alles is gelukkig goed afgelopen.

Er kwamen hele positieve geluiden binnen dat iedereen het mooi, leuk en gezellig vond. Ik wil daarom graag vanaf deze plek de mantelzorgers en vrijwilligers bedanken voor het ondersteunen bij deze activiteit.

Jacobs Gasthuis

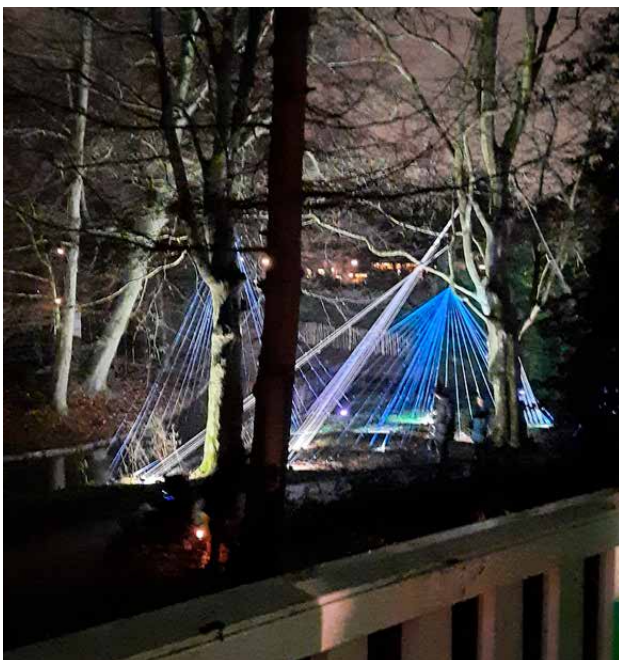
Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Ook de bewoners van Jacobs Gasthuis bezochten in december de zevende editie van dit winterse event. Waar dit evenement in 2021 nog niet door kon gaan, keken we nu extra uit naar dit gezellige Winterlicht.

Tijdens Winterlicht wandel je door het park waarbij je langs allerlei schitterende lichtkunstwerken, video-projecties en performances loopt. Met licht, geluid of – jawel – vuur! Iedere twee jaar is er een nieuw thema dat je terugziet in alle kunstwerken, dus je kunt gewoon blijven gaan. Het thema van dit jaar was 'Winterlicht, natuurlijk!'

Een groep bewoners van Jacobs Gasthuis ging ook gezamenlijk naar het Julianapark. Hierbij konden de lichtgevende gekleurde staafjes, om ons zelf licht te geven, niet ontbreken. Iedereen verlicht? Ja hoor, we konden vertrekken. Eenmaal buiten voelden we al gauw de eerste druppels. Waar iedereen eigen keus kreeg om terug of door te gaan koos men ervoor om door te gaan, want van een paar druppels smelten wij niet. In het park keken we onze ogen uit bij alle mooi verlichte kunstwerken.

Helaas begonnen de druppels toch over te gaan in echt serieuze regen. Zelf baalde ik hier onwijs van, maar ondertussen zag ik nog genoeg bewoners met een lach op hun gezicht alle kunstwerken bewonderen. Wie genoeg gezien had en de warmte op wilde zoeken kreeg in Jacobs Gasthuis lekkere warme chocolademelk met slagroom.

Zodra de laatste bewoner richting Jacobs Gasthuis ging, liep ik mee en toen schrok ik er toch wel van dat in zo'n korte tijd de straat wel erg glad was geworden vanwege de winterse kou. Eenmaal binnen was ik dan ook opgelucht dat iedereen warm, veilig en tevreden van de warme chocolade melk met slagroom genoot.

's Avonds in mijn bedje lag ik er toch nog wel even wakker van. Zo jammer dat het ging regenen terwijl buienradar mij beloofd had dat de buien pas zouden komen wanner wij alweer terug waren. Helaas ...

De volgende ochtend toch maar terug naar het werk om bij iedereen even langs te gaan.

Natuurlijk was het voor iedereen leuker geweest wanneer het droog gebleven was, maar wat deed het mij goed om de stralende gezichten van de bewoners te zien.

Een van de bewoonsters zei: "De regen maakte ons niks uit, we hebben alle tijd genomen om ieder uitgelicht kunstwerk goed te bekijken, wat was het mooi en wat heb ik hiervan genoten!" Ik zou bijna zeggen, eind goed al goed ...

Om even bij stil te staan ...

Klein beginnen

Door Gerarda van Mourik, geestelijk verzorger

Het nieuwe jaar is alweer een eindje op streek, en als ik eerlijk ben heb ik altijd wat moeite met die eerste maanden van het jaar. De dagen zijn nog donker, de luchten zijn vaak grauw en het weer is vaak niet aantrekkelijk om erop uit te gaan. Na de lichtjes en de gezelligheid van december vind ik het maar stil en saai om mij heen. En van het wereldtoneel zoals het er nu uitziet, word ik ook al niet vrolijk. Het zijn zorgelijke berichten die tot ons komen, in zorgelijke tijden. Vol verlangen kijk ik uit naar de lente, naar meer licht en fris groen. Dat geeft de burger moed, dat geeft hoop. Wat duurt het vaak lang, voor die lichtere tijd doorbreekt!

Midden in die donkerte kreeg ik van mijn zoon en schoondochter een glazen schaal met een deksel van gaas en een zakje zaad. Met de bedoeling dat ik zelf tuinkers zou gaan kweken. Ik had het zolang in de kast gezet, dacht: dat is toch niets voor mij, voor nu, voor de winter. Maar een week of wat geleden ben ik het toch gaan proberen. Zaadjes op het gaas,

water in het schaalje, het schaalje voor het raam, en dan maar afwachten. Nog geen drie dagen later kiemden de zaadjes en na een week kon ik mijn tuinkers oogsten. Lekker fris en pittig van smaak.

Daarbij moest ik denken aan woorden van de profeet Jesaja, uit het Oude Testament, tegen wie God zegt: 'Zie, ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het: heb je het nog niet gemerkt? Ik baan een weg door de woestijn, maak rivieren in de wildernis.'

Ja, je zou het soms vergeten. Maar onder alle donkerte van de tijd, de donkerte van onze wereld, liggen er zaadjes te wachten om te ontkiemen. Kleine zaadjes die als ze opkomen iets van frisheid en pittigheid brengen. Iets goeds en moois. Ik denk aan Sander de Kramer, de man die geld inzamelt om mensen in Oekraïne te voorzien van een kacheltje, zodat ze niet in de kou hoeven te zitten. Aan jongeren en ouderen die hun leefstijl aanpassen om iets te doen aan de klimaatverandering. Aan de mensen die zich inzetten voor degenen die het financieel wat minder hebben, bijvoorbeeld hier in Schiedam via de stichting Net Niet Genoeg, of via de voedselbank.

Het zijn allemaal 'zaadjes' die gezaaid worden, tekenen van hoop. Het laat zien dat er velen zijn die het goede leven wensen, voor zichzelf en voor anderen, en die zich daarvoor sterk maken. Dat er talloze manieren zijn om dat te bereiken.

Het is de hoop die een weg baant door de woestijn die het leven soms kan lijken, de hoop die uitzicht biedt in de wildernis waarin we soms verdwaald lijken te zijn. Daarvoor kunnen kleine zaadjes al voldoende zijn. Laten we zelf eens kijken welke zaadjes wij kunnen zaaien.

Stichting Net Niet Genoeg

winnaar van de Anne-Marie van der Lindenprijs 2022

Door Els Nauta, directeur zorg Frankeland, Jacobs Gasthuis en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep

Met een donatie van € 15.000,- is Stichting Net Niet Genoeg de winnaar van de Anne-Marie van der Lindenprijs 2022.

Deze donatie zal gebruikt worden om Schiedamse gezinnen en huishoudens die net niet genoeg hebben en ingeschreven staan bij deze stichting een onvergetelijke en onbezorgde dag te geven, waardoor de dagelijkse stress en kopzorgen even vergeten worden. Op deze manier wordt het jubileumjaar van Stichting Net Niet Genoeg een extra bijzonder jaar.

Stichting Net Niet Genoeg zet zich al sinds 2013 in om Schiedammers die financieel 'net niet genoeg' hebben of anderszins hulpbehoevend zijn, net dat beetje extra te geven, waar zij door hun persoonlijke situatie geen mogelijkheid toe hebben. De Stichting is onder andere bekend van de 'Net Niet Genoeg Dagen' die maandelijks plaatsvinden in het sociale warenhuis aan de Van Deventerstraat in Schiedam. Tijdens deze dagen kunnen de gasten bij hen terecht voor het gratis uitzoeken van kleding, schoenen, beddengoed, speelgoed en woonartikelen.

De jury van de Anne-Marie van der Lindenprijs vindt het maatschappelijk belang hiervan, zeker in deze tijden, groot.

De overige twee genomineerden, het Franciscus Gasthuis en Vlietland en Stichting Meredia, ontvingen ieder een donatie van € 5.000,-.

Het Franciscus Gasthuis en het Vlietland hebben aangegeven het bedrag te willen gebruiken om immunotherapie door oncologieverpleegkundigen bij patiënten aan te bieden.

Stichting Meredia zal het gewonnen bedrag gebruiken om de onderlinge dialoog en onderling respect in Schiedam (verder) te bevorderen, onder meer tussen nieuwe en huidige Schiedammers. Ook willen zij hun vrijwilligers graag een attentie geven.

Kerststukjes verkoop

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Hard aan gewerkt door verschillende collega's van het Jacobs Gasthuis met maar één doel: mooie kerststukjes kunnen verkopen voor de bewoners. En het Resultaat mocht er weer zijn! De kerststukjes zijn prachtig geworden en vele bewoners werden hier heel blij van. Tijdens de verkoop was er heerlijke warme chocolademelk en poffertjes, waar iedereen van genoot!

Over de Anne-Marie van der Lindenprijs

Eind 2015 heeft Chris Oomen, destijds voorzitter Raad van Bestuur DSW Zorgverzekeraar, de Anne-Marie van der Lindenprijs ingesteld. De prijs is bedoeld voor (startende) projecten en initiatieven in de zorg- en welzijnssector in de regio's Nieuwe Waterweg Noord en/of Delft, Westland en Oostland. Zowel cure-, care- als welzijnsorganisaties konden tot 24 oktober jongstleden een project indienen.

Lichtjesfeest in Schiewaegh

Door Everien Noordam, activiteitenbegeleider en Rob Besseling, redacteur

Uitnodiging

Jaren geleden gingen de bewoners van Schiewaegh regelmatig in op de uitnodiging van de burge-meester van Schiedam. “Met z’n tien liepen de bewoners dan met evenzoveel vrijwillige rolstoelbestuurders door het centrum van de stad naar het stadhuis, naar de Grote Markt. Daar kregen ze dan in hun stoel ergens vooraan een plek om te zien hoe de burgervader de lichtjes in de grote kerstboom voor het historische stadhuis aanstak. En iedereen vond het hartstikke leuk!” vertelt activiteitenbegeleider Everien Noordam. “Alleen: het mogelijke aantal deelnemers was natuurlijk erg beperkt waardoor de vraag ontstond: kunnen we met heel Schiewaegh er een feestje van maken, van het aansteken van de kerstverlichting?”

Feest

“In 2019 begonnen we dat feestje hier, in Schiewaegh, te organiseren. En dit jaar hebben we op woensdag 14 december ook een lichtjesfeest gehad waarbij we weer ons best hebben gedaan om de sfeer van het feest op de Grote Markt zo dicht mogelijk te benaderen. We zorgden ervoor dat alle aanwezige kerstbomen slechts gedempt waren verlicht waardoor in het hele huis de kerstsfeer voelbaar was. Bewoners kregen ’s avonds, bij het binnengaan in de Serre, ieder een ‘waxinelichtje’ met een brandend ledlampje erin, dat ze gedurende het feest bij zich hielden. Ze hadden er zin in, want sommigen liepen al eerder de feestruimte binnen.”

Volle borst

Toen alle bewoners in de Serre hun plekje hadden gevonden en ook de leden van het uitgenodigde Schiedamse Koor op het podium hun plek hadden ingenomen, werd er een verhaal verteld, over een heel klein, net ontkiemd kerstboompje, dat in vele jaren opgroeide om uiteindelijk zo groot te worden dat hij op het Marktpllein voor het stadhuis werd gezet, met allerlei voorwerpen in zijn takken. “Vervolgens begon het aftellen en daarna werden de kerstlampjes in de bomen aangezet en begon het koor het ‘Stille nacht’ te zingen. Ook andere kerstliederen werden zowel door het koor of samen met de bewoners uit volle borst gezongen. Dat er ook een aantal Engelse kerstliederen werden gezongen was voor niemand een belemmering. Om half acht stonden de warme chocolademelk met slagroom en de oliebolletjes klaar om de avond op een prettige manier af te sluiten”.

Kracht

Die avond bleek weer eens hoe groot de kracht van de muziek kan zijn. “Soms zijn bewoners een hele dag een beetje onrustig of iemand wordt het, als er iets gebeurt wat hij of zij onprettig of niet interessant vindt. Dan gaan zij al voor het einde van de activiteit naar hun eigen kamer,” vertelt Everien. “Maar tijdens dit feest waren de mensen ontspannen en zij genoten. Iedereen bleef tot de laatste noten waren gezongen. We hoorden bijvoorbeeld bij binnenkomst van de genodigden een opmerking over het feit dat dit feest een avondactiviteit was, wat niet voor iedereen gunstig zou zijn. Maar na afloop hoorden we dat deze bewoners het feestje voor geen geld hadden willen missen!”

Zilver

Door Frank Vester, huisdichter

Smoor tot over onze oren.
Onvoorwaardelijk voor mekaar.
Door bindingsangst verloren.
Nu precies vijfenvijftig jaar.

Uit 't oog, nooit uit 't hart.
Er gaat haast geen dag voorbij
dat ik niet aan je denk.
Denk je ook wel eens aan mij?

Het klonk zo eng, voor altijd.
En wij? Wij waren nog zo jong.
Ze zeggen wel eens, alles slijt.
Toch lig je op 't puntje van m'n tong.

De wereld draait gelukkig door.
Met al het moois dat het ons biedt.
Daar komt ontrouw niet in voor.
Maar je eerste lief vergeet je niet.

Ooit tot over onze oren.
En daarna over, onverhoeds.
Laat nog eens iets van je horen.
Lief ik wens je alle goeds.

Scholing L&O

Onbegrepen gedrag leren begrijpen onder de Spaanse zon

Door Annelies van Breukelen, redacteur

Onlangs werden de gastvrouwen van de Frankelandgroep uitgenodigd om zich, als zij dat wilden, aan te melden voor een driedaagse training, genaamd 'Onbegrepen gedrag leren begrijpen'. Mocht dat nog niet interessant genoeg zijn, deze training werd ook nog eens gegeven onder het zonnetje, in villa La Sorpresa – jawel, in Spanje.

Hier wilde ik wel meer over weten, dus ging ik in gesprek met gastvrouwen Miranda Schouten en Joke Florijn. Miranda is sinds 2019 gastvrouw op afdeling 1 in Frankeland en Joke is sinds 2012 gastvrouw op afdeling Diamant van Schiewaegh.

Op de dag dat ik ze spreek zijn ze nog maar net twee dagen terug uit Calpe. Nog vol van hun reis vertellen zij me wat zij daar allemaal hebben meegemaakt.

Vrijdagochtend vertrokken ze heel vroeg vanuit Rotterdam The Hague Airport, voor de ouders onder ons beter bekend als vliegveld Zestienhoven. Het gezelschap bestond uit dertien gastvrouwen en twee trainers van het Leer- en Ontwikkelcentrum van de Frankelandgroep, Linda Nijgh en Angelique den Boef. Dit was alweer het derde 'gastvrouwenweekend' in Spanje: er hadden er reeds twee plaatsgevonden.

Eenmaal in de villa aangekomen was er even tijd om van een heerlijke maaltijd te genieten maar daarna begon gelijk het serieuze werk. Deze vrijdagmiddag stond de training 'Eigen regie' centraal. Miranda en Joke leggen met een voorbeeld uit wat ze daar hebben geleerd: "In deze training werd aan de gastvrouwen uitgelegd hoe belangrijk het is om de regie bij de bewoner te laten. Als de bewoner al twee dagen achter elkaar een boterham met kaas wil, ben

je misschien geneigd om er de derde dag niet meer naar te vragen en de boterham met kaas alvast klaar te maken. Maar als we niet uitkijken eet de bewoner de rest van zijn leven alleen nog maar een boterham met kaas. En als we de regie juist bij de bewoner laten dan heeft de bewoner altijd een keus."

Op zaterdag begon de training 'Onbegrepen gedrag leren begrijpen'. Miranda legt uit: "Soms wordt een bewoner onrustig, boos of wil graag naar huis. En als je dan niet goed weet hoe je daar mee om moet gaan dan wordt de bewoner vaak nog onrustiger, bozer en gaat nog harder roepen dat zij of hij toch nu wel echt naar huis moet. En alsof dat nog niet lastig genoeg is steekt dat gedrag natuurlijk ook de andere bewoners aan, die daardoor ook onrustiger of bozer worden of naar huis willen."

Ik kan me er wat bij voorstellen: als je als gastvrouw acht bewoners om je heen hebt zitten die zich allemaal onrustig voelen, weet je je vaak geen raad hoe je het weer rustig en gezellig kan krijgen.

Miranda en Joke hebben door vallen en opstaan, eigen intuïtie en afkijken bij anderen al aardig goed door hoe ze het beste de bewoners moeten benaderen. Maar toch zijn ze blij met de waardevolle tips die ze hebben gekregen tijdens deze training. Joke vertelt: "De trainers lieten ons door middel van een rollenspel zien hoe het vooral niet moet. In dit rollenspel staat de bewoner bij de liftdeur en de gespeelde gastvrouw gaat hem daar halen en zegt: Kom maar lekker met mij mee dan krijgt u van mij een lekker kopje koffie."

Ik kijk Joke verbaasd aan en vraag haar: "Je zei toch dat dit een rollenspel was over hoe het niet moet, maar deze dame doet toch heel lief?" Joke en Miranda zijn gelijk enthousiast om mij een klein lesje te geven van wat zij zelf in de training hebben geleerd, namelijk:

- Het woordje 'lekker' kunnen sommige bewoners niet meer horen. Het lijkt wel of het zomaar overal voor gezet kan worden: 'ik ga u lekker wassen', 'ga maar lekker slapen', 'kom maar lekker zitten', en ga zo maar door.
- Weet de gastvrouw waarom deze bewoner bij de deur staat?

Miranda legt mij uit wat ze in deze training nog meer heeft geleerd. Met deze drie stappen maak je beter contact met de bewoner, ga je niet gelijk dingen invullen en voelt de bewoner zich meer gezien. Het is een manier om naar gedrag te kijken:

- **Stap 1 – IK ZIE:** Neem waar wat er gebeurt, zonder daar een invulling aan te geven.
- **Stap 2 – IK DENK:** Denk na wat er aan de hand kan zijn en hoe je het beste op de bewoner kan reageren.
- **Stap 3 – IK DOE:** Maak zo goed mogelijk contact met de bewoner waardoor hij/zij zich veilig en betrokken voelt.

Deze stappen werden door de trainers voorgedaan in rollenspellen. Alle gastvrouwen waren helemaal onder de indruk van het effect van de stappen. Hoewel het natuurlijk slechts een rollenspel was, greep het niet alleen de gastvrouwen aan. Zelfs bij de trainers sprongen de tranen in de ogen, omdat ze het wezenlijk contact tussen 'bewoner' en 'gastvrouw' ook voelden in hun rol.

De zaterdag was de langste trainingsdag waarbij ze allerlei oefeningen kregen waarin ze stap voor stap met het geleerde aan de slag gingen. En tenslotte was er nog de zondagochtend om in de training de laatste puntjes op de i te zetten.

Uiteindelijk vroeg ik aan Miranda en Joke of ze nog iets van Spanje hebben gezien. Wat deden ze zoal verder nog?

Nou, op vrijdagavond werd de Villa behangen met oranje vlaggetjes, toeters en feestmutsen om met z'n allen de voetbalwedstrijd Nederland - Argentinië te kijken. Zoals we inmiddels allemaal weten verloor Nederland, maar dat mocht voor de dames de pret gelukkig niet drukken. Het was een avond om nooit te vergeten, vertellen ze. Zaterdagavond speelden ze met zijn allen een pubquiz en zondagmiddag genoten ze van het mooie plaatsje Calpe, waar ze hun leerzame weekend afsloten met een diner.

Het is duidelijk dat Miranda en Joke zich echt in de watten gelegd hebben gevoeld in Spanje. Hun slotwoorden voor dit interview zijn dan ook: "Het was een ervaring om niet te missen, het was vanaf het begin een hele hechte leuke groep, afkomstig van alle locaties, we hebben veel geleerd wat we gelijk kunnen gebruiken en toepassen."

N.B. In maart wordt er een terugkomavond georganiseerd door het Leer- en Ontwikkelcentrum van de Frankelandgroep, om met elkaar een vervolg te geven aan de opgedane kennis en vaardigheden.

Eten en drinken bij de Frankelandgroep

Bij alle locaties van de Frankelandgroep kunt u genieten van het ‘High Five-diner’, een exclusief viergangendiner.

High Five-diner

(Twee)maandelijks bieden wij u bij al onze locaties een heerlijk menu van hoge kwaliteit aan. Iedereen is welkom. U dient zich wel van tevoren bij de horeca/keuken van de locatie aan te melden. Tijdens deze culinaire avonden serveren wij u, onder begeleiding van livemuziek, een smakelijk viergangendiner met een kopje koffie of thee toe. Overige dranken zijn niet bij de prijs inbegrepen.

Hiernaast vindt u een overzicht van de data van de culinaire avonden per locatie tot en met oktober. De inloop is vanaf 16.45 uur.

Kosten per persoon voor een High Five-diner:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabbonementhouders: € 17,-
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 24,-
- overige bezoekers: € 32,-

Locatie	Data
Frankeland	Vrijdag 10 maart
	Vrijdag 21 april
	Vrijdag 19 mei
	Vrijdag 9 juni
	Vrijdag 8 september
	Vrijdag 13 oktober
	Vrijdag 10 november
	Vrijdag 8 december
Harg-Spaland	Vrijdag 28 april
	Vrijdag 23 juni
	Vrijdag 25 augustus
	Vrijdag 27 oktober
Jacobs Gasthuis	Zaterdag 18 maart
	Zaterdag 22 april
	Zaterdag 10 juni
	Zaterdag 14 oktober
	Zaterdag 9 december
Schiewaegh	Zaterdag 1 april
	Zaterdag 3 juni
	Zaterdag 5 augustus
	Zaterdag 7 oktober
	Zaterdag 2 december
Vaartland	Dinsdag 21 februari
	Dinsdag 18 april
	Dinsdag 20 juni
	Dinsdag 22 augustus
	Dinsdag 24 oktober
	Dinsdag 19 december

februari

Amuse

Gepofte bietjes met geitenkaas, honing en pistachenoten

Voorgerecht

Zoete aardappelsoep

Hoofdgerecht

Kabeljauw met pompoenpuree en gegrilde groenten

Nagerecht

Brownies met hangop en vers fruit

maart

Amuse

Rundercarpaccio met sesamdressing en gebakken uitjes

Voorgerecht

Bouillon met paddenstoelen, bosui en taugé

Hoofdgerecht

Gebakken zalmfilet met een saus van oosterse kruiden, rijst en roergebakken groenten

Nagerecht

Spekkoek met een bolletje kokosijs

april

Amuse

Portobello Caprese

Voorgerecht

Ravioli met truffel en ricotta

Hoofdgerecht

Risotto met zeebaars

Nagerecht

Tiramisu

Smulmiddagen

In alle locaties van de Frankelandgroep worden 'Smulmiddagen' georganiseerd. De 'Smulmiddagen' laten zich het best omschrijven als een 'heerlijk tussendoortje in de middag'.

De data van de 'Smulmiddagen' worden op alle locaties ruim van tevoren via posters aangekondigd. Het onderstaande overzicht geeft alvast een idee van wat er iedere maand geserveerd zal worden.

Kosten voor de 'Smulmiddag':

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabonnementhouders: gratis
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 4,50
- overige bezoekers : € 7,50

Maand	Wat valt er te smullen?
Februari	Visplankje
Maart	Chocoladefeest
April	High Tea (met oranje tintje)

Hopelijk mogen de locaties u binnenkort verwelkomen!

It giet oan!

*Door Linda van Hassel-Roosloot, activiteitenbegeleider
Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf*

Maandagmorgen 9 januari was het een drukke van jewelste in de gangen van Frankeland. De bewoners stonden te popelen om aan 'hun' elfstedentocht te beginnen.

Om 10.00 uur viel het startschot en de stempelkaarten werden uitgedeeld. De bewoners moesten 'klunend' over de begane grond de elf steden zoeken. Bij elke 'stad' was er een activiteit georganiseerd. Als deze activiteit was volbracht ontvingen zij hun felbegeerde stempeltje.

En ook aan de inwendige mens was gedacht. Sporten maakt hongerig en dorstig, dus werd er warme chocomel en glühwein geschonken met een stuk Fries suikerbrood of een Friese kruidkoek erbij. Tijdens de lunch waren er voor alle bewoners, maar ook voor alle medewerkers, erwtensoep en een broodje rookworst te verkrijgen.

Tijdens de finish in Leeuwarden konden de stempelkaarten ingeleverd worden en kregen alle deelnemers een echte Unox-muts. Mede dankzij de warme samenwerking met Unilever is deze eerste Frankeland elfstedentocht een geslaagd evenement geworden. Op naar een volgende editie!

Mijn meneertje (deel 3, slot)

Zwaaien in de overtreffende trap

Door Maartje van Ommeren, vrijwilliger

Ik haal mijn meneertje op om te gaan wandelen. Als vanouds gaat de zon in zijn gezicht schijnen zodra hij me ziet. En word ik met dankbaarheid vervuld dat ik dit 'werk' mag doen.

"Alle dagen ben ik volledig de weg kwijt," zegt hij.
"En als jij dan komt klopt alles opeens weer, heb ik weer houvast."
Ik vraag: "Wat voor houvast is dat dan?"
"Vertrouwen," zegt hij.

We wandelen door Schiedam en kijken samen terug in de tijd. Terug in de geschiedenis van de stad, met haar pakhuizen, distilleerderijen en molens.

En terug in zijn leven; waar hij als jongen naar het badhuis ging, waar hij getrouwd is, waar hij zijn pensioen bij elkaar verdiende. Hij vertelt hoe hij zag dat er in vee gehandeld werd op de Koemarkt. En herinnert zich dat de straatlantaarns handmatig aangestoken werden iedere avond.

We zitten de laatste tijd langer op de terrasjes, en wandelen korter. De oude binnenstad van Schiedam is geplaveid met kinderkopjes en keitjes, geen enkele straat of steeg is echt vlak. En al dat hobbelen geeft hem steeds meer last. Hij kreunt er soms van. "Het dreunt door me heen," zegt hij.

"Vrij zijn. Zwerven. Andere culturen leren kennen. Dat vond ik spannend."

Als we neerstrijken op een terrasje zwijgt hij meer dan ik van hem ken. Hij zit hele tijden met zijn ogen dicht.
Daar waar hij voorheen juist áán ging tijdens onze uitjes, droomt hij nu vaker weg, verzonken in zijn eigen binnenwereld.

"Wat was het mooiste van je leven?" vraag ik op een keer.
"Vrij zijn. Zwerven. Andere culturen leren kennen. Dat vond ik spannend." Zijn ogen glunderen. "Als je zo reisde als ik, moest je ook altijd maar zien wat je wanneer te eten kreeg. Ik genoot van dat onbekende." Zijn gezicht licht helemaal op bij de herinneringen. "Je kan altijd communiceren als je interesse hebt in de mensen. Dat heb ik geleerd. Desnoods doe je het met handen en voeten. Dat ik van een borreltje hield, hielp daar wel vaak bij," lacht hij.

Later vraag ik: "Ben je bang voor de dood?"
"Ik denk er niet zoveel over na. Mijn dochter zegt altijd: 'Pa, die wordt wel 100.' Dus dan heb ik nog even te gaan," glimlacht hij.
"Heb je wensen voor wat je wil na je overlijden?"
"Ik wil gecremeerd worden. En dat mijn as dan verspreid wordt over alle kroegen van Schiedam. Overal een klein beetje. Dat zou ik wel mooi vinden." Hij grinnikt bij het idee.

We wandelen terug naar Frankeland, over de Lange Haven, door de Branderssteeg, over de Kippenbrug, terug naar zijn kamer op de eerste verdieping.

Wanneer ik weer buiten sta, kijk ik terug naar het grote gebouw. Ik spot hem meteen, wachtend achter zijn raam tot hij mij in beeld krijgt. Dan pakt hij aan beide zijden een gordijn en zwiept ermee heen en weer. Zwaaien in de overtreffende trap.

In de zee van honderd stille ramen, als gesloten ogen, wapperen de witte gordijnen van zijn raam me als schuimende golven tegemoet. Midden op de parkeerplaats spreid ik mijn beide armen in de lucht en zwaai - en zwaai.

Op 3 november 2022 overleed 'mijn meneertje'. Hij werd 89 jaar.

Agenda Roze Salon

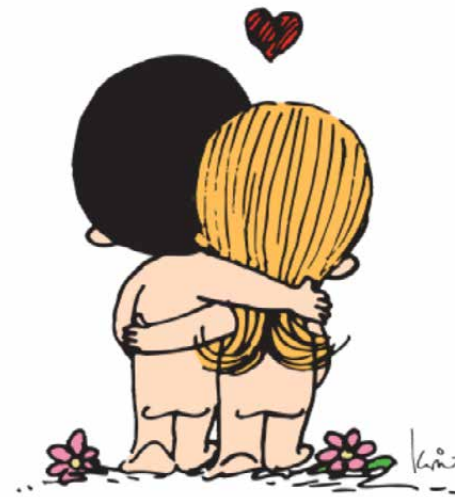
Vindt u het soms lastig om openlijk over uw seksuele geaardheid of gender-identiteit te praten? Of komt u graag op een ontspannen manier in contact met bijvoorbeeld lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender en/of interseksuele ouderen (LHBTI-ouderen)? Dan bent u van harte welkom bij de Roze Salon!

De Roze Salon vindt plaats op iedere laatste dinsdag van de maand van 14.30 tot 16.30 uur in de Wintertuin van Frankeland. De eerstvolgende bijeenkomsten zijn op 28 februari (thema: eenzaamheid en 'alleen thuiskomen') en op 28 maart (thema: bingo). Bij binnenkomst kunt u zich melden bij de receptie en wordt u opgevangen door een van onze medewerkers.

De toegang tot de Roze Salon is vrij en vooraf aanmelden is niet nodig. Bezoekers ontvangen gratis koffie, thee en een versnapering. Eventuele extra consumpties zijn voor eigen rekening.

Liefde is ...

... elkaar aanvullen in alles, compleet maken

Door Carien Kemink, redacteur Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Dit keer het verhaal van Gerrit en Celia van der Meer, zomaar twee doodgewone mensen, die hun oude dag samen in Schiewaegh doorbrengen. Of 'samen', dat is niet helemaal waar, want ze wonen apart together, hij op Topaas en zij op Diamant. Omdat ze beiden op die manier de best mogelijke zorg kunnen krijgen.

Celia groeit op in het oosten van Nederland, Gerrit is een geboren en getogen Delftenaar. Door toeval komt Celia na de oorlog terecht bij een tante, een zus van vader, die met een Delftenaar trouwt, en dus naar het westen verhuist. Was ze in Gelderland gebleven, dan had ze Gerrit nooit ontmoet. Nou passen er meer dekseltjes op een potje, maar het lot bepaalt dat Celia en Gerrit elkaar tegenkomen in de Hervormde Kerk en op catechisatie. Gerrit is meteen verliefd, maar weet niet dat Celia op dat moment verkering heeft met Kees, die ze overigens graag inruilt voor Gerrit.

Voorals bij Gerrit is het dus liefde op het eerste gezicht. Waarbij vermeld moet worden dat het gezichtsvermogen bij Gerrit dan al minder dan 60 procent is. Hij was bij zijn geboorte al

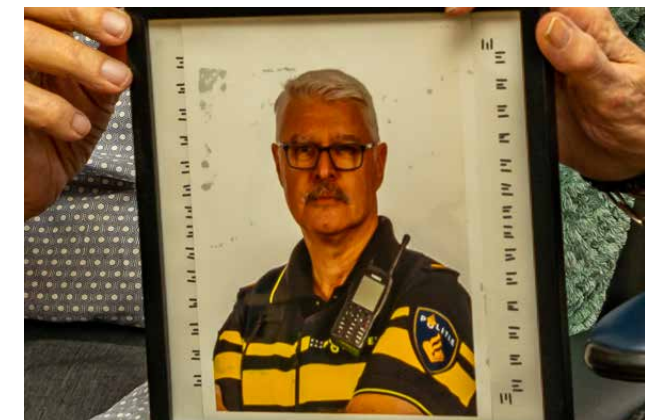
bijna blind, maar een oogoperatie heeft niet het gewenste resultaat opgeleverd, eerder het tegenovergestelde.

Deze enorme handicap heeft Gerrit nooit echt in de weg gestaan bij 'grootgroeien', loopbaan en ook niet bij het uitzoeken van een prachtige vrouw. Na jaren verkering en verlovings, trouwen ze in 1959. Gerrit is onderwijzer, Celia verzorgt de twee kinderen. Daarnaast is Celia eigenlijk in bijna alles 'de ogen' van Gerrit. Hij laat zich door zijn handicap nooit uit het veld slaan, maar de zekerheid van iemand die letterlijk met hem 'meekijkt' maakt dat hij niets hoeft te missen van de wereld waarin hij leeft. Wanneer Celia op 36-jarige leeftijd haar rijbewijs alsnog haalt, rijdt ze Gerrit met veel liefde overal naartoe. Hij heeft zitting in diverse besturen door het hele land en hij komt dankzij Celia overal waar hij wezen moet.

Met nu nog minder dan één procent zicht weet hij zich verzorgd in Schiewaegh. Celia wordt wat warriger, en wanneer bij haar de eerste tekenen van dementie worden vastgesteld, is Gerrit er weer extra voor haar.

Zo vullen ze elkaar steeds weer aan en zijn ze na 63 jaar nog steeds gek op elkaar. Wat is er mooier dan steun bij elkaar vinden? Wanneer bijvoorbeeld hun zoon op 60-jarige leeftijd plotseling overlijdt aan alvleesklierkanker en ze niet bij de crematie kunnen zijn vanwege corona, zijn ze aangewezen op elkaar en kunnen elkaar troosten. Over gaat dat verdriet nooit, maar het krijgt wel een plekje en ze kunnen er samen goed over praten. Er altijd zijn voor elkaar en jezelf willen wegcijferen voor de ander, dat is liefde!

Ze hebben net deze maand hun 64ste trouwdag gevierd. Dus gaan ze nu op voor hun 65ste. Topaas en Diamant komen dan bijeen voor hun briljante huwelijksfeest. En hopen dat de burgervader dan langskomt. Dat zou namelijk in 2019 al gebeuren, maar Gerrit brak zijn been, en dat feestje ging dus niet door. Gerrit en Celia gaan ervoor. Leunend en steunend op elkaar kom je een eind. En met de zorg van Schiewaegh!

Op de koffie bij ... Zuster Kiet Keizer uit DrieLanen

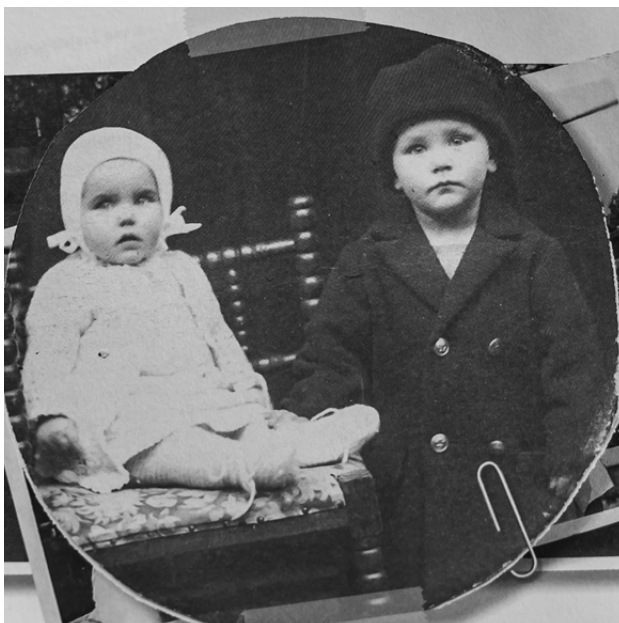
Door Carien Kemink, redacteur Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

De receptioniste van Jacobs Gasthuis hoeft niet lang na te denken, wanneer ik haar vraag naar een geschikte kandidaat voor 'Op de koffie bij ...'. "Oh, dan moet je echt naar zuster Keizer, die heeft zoveel verhalen!"

Wanneer ik haar opzoek, zit ze in de Brasserie, het zonnetje schijnt vrolijk naar binnen en we besluiten daar het kopje koffie te doen.

Geboren in Brielle

Hendrika Berendina Keizer, roepnaam Riet, maar om een of andere reden ooit veranderd in Kiet, 98 jaar geleden geboren in Brielle, tweede in een gezin met zeven kinderen. Moeder onderwijzeres, vader heeft een bakkerij. Uiteindelijk komt moeder ook zo'n beetje full time in de bakkerij terecht. Omdat zij zo hard werkt in de zaak, hebben ze een dienstbode in huis en nog een knecht voor de bakkerij.

Haar jeugd in de oorlog

Haar jeugd is redelijk onbezorgd, ze heeft een goed stel hersens en mag naar de Mulo in Hellevoetsluis. De oorlog maakt dat die Mulo in stukjes doorlopen wordt, vaak gaan de lessen helemaal niet door, of is het hele gebouw compleet gesloten. Honger heeft ze gelukkig nooit gehad, dankzij de bakkerszaak. Met ruilhandel kom je een heel eind. Het gezin zit vaak met meer mensen aan tafel, omdat er heel veel honger in de buurt is. Verder hebben ze een groot deel van de oorlog twee kinderen in huis uit Rotterdam, die daar kunnen 'aansterken'. Dat ze het naar hun zin hebben gehad, blijkt wel uit het feit, dat het contact tot ver na de oorlog is gebleven. De ouders van Kiet zijn veel later nog getuige op het huwelijk van een van hen.

Haar roeping gevonden

Als ze tien jaar is wordt haar jongste zusje geboren en Kiet ontpopt zich als heus moedertje voor de kleine meid: ze helpt moeder waar ze maar kan. Het verzorgen zit er al vroeg in. Direct na de oorlog komt er een vacature in Oostvoorne in een vakantiekolonie. Ze werkt daar met veel plezier, leert er ontzettend veel en heeft dan haar toekomst wel zo'n beetje uitgestippeld. Wat Kiet niet allemaal geleerd heeft tijdens haar eerste werkperiode: kinderen wassen, injecteren, en wat later ook klysma's geven, met de glycerine-

sput omgaan. Verder moesten deze kinderen ook 's morgens en 's middags naar school gebracht en gehaald worden. Zes dagen per week van negen uur, en dat voor zeventien gulden in de maand.

De wijk in

In 1948 komt ze naar Schiedam en volgt ze een opleiding in het Gemeenteziekenhuis; daardoor mag ze ook wonen in het bijbehorende zusterhuis, samen met haar jongere zus, die haar in alles volgt. Na haar basisdiploma A volgt nog 'kraam' en 'kinderaantekening'. Nu is ze volledig gediplomeerd. Het werk blijft hetzelfde, haar uniform met stijve boorden ook. Alleen aan het insigne kun je aflezen, waartoe ze allemaal bevoegd is.

Op dat moment wordt er een meneer binnengereken in een rolstoel. "Ha Chris," zegt Kiet en ze verklaart: "Chris is een kind van me." Ik moet even raar hebben gekeken, want ze legt uit, dat ze bij de geboorte van heel veel kinderen is geweest.

Ze kent er nog heel veel, maar er zijn er ook heel veel al overleden. Niet iedereen heeft het eeuwige leven zoals zuster Kiet.

Verliefd? Verloofd? Getrouwd?

Nee, zuster Kiet is nooit getrouwd geweest. Wel verliefd, echt wel wat vriendjes gehad, maar haar werk wint het altijd van de potentiële huwelijkskandidaten. "Ze zeiden altijd, dat ik getrouwd was met mijn fiets en met mijn werk." En dat geeft ze ook wel toe. Ze doet haar werk met zoveel passie en overgave, er is geen ruimte voor andere zaken zoals vriendje of hobby. Zeker wanneer ze in 1960 haar nieuwe baan in de wijkverpleging start, samen met zus Bep. Zuster 1 in Schiedam Oost en zuster 2 (Bep) in Schiedam Centrum. Ze woont dan inmiddels niet meer in het zusterhuis, daar moet je weg wanneer je studie voltooid is. Samen met Bep betreft ze een etage op de Kamerlingh Onneslaan, waar ze ook mantelzorger is voor haar zus, die aan reuma lijdt en op 63-jarige leeftijd veel te jong overlijdt.

Vraag het aan zuster Keizer

Van 1960 tot 1985 fietst zuster Kiet door haar wijk en ze wordt een bekend gezicht in Schiedam Oost. Een sobere wijk met veel problemen, dus ze kan daar heel veel betekenen. Vaak wordt ze staande gehouden midden op straat en legt iemand ongevraagd een probleem bij haar neer. Zuster Kiet lost het wel op. Ongelooflijk veel kleine herinneringen heeft ze nog, ze verstaat de taal van de wijk en wordt vaak gezien als de 'almachtige' oplosser. Vertel je probleem aan zuster Kiet en het komt goed. En het KOMT ook vaak goed.

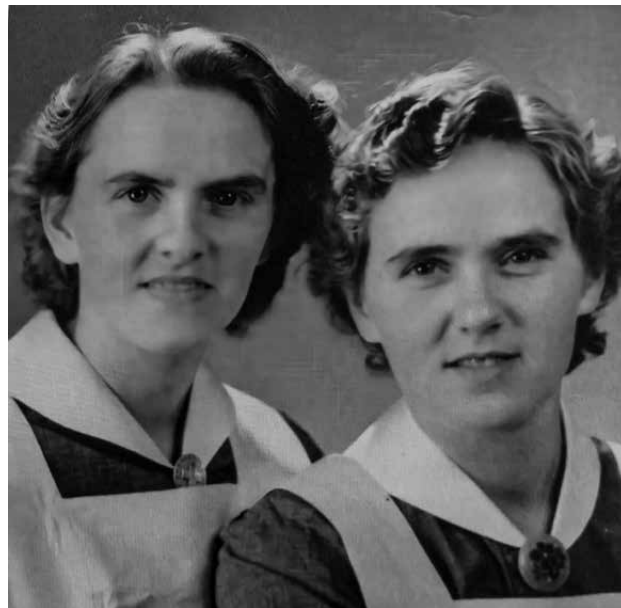
Zuster Keizer, kunt u even komen?

In 1985, op haar zestigste, 'moet' ze met pensioen. Want alles bij elkaar is het een zwaar beroep. Maar zuster Kiet is eigenlijk nooit gestopt met werken. Tot ver na haar pensioen wordt ze nog over allerlei zaken geraadpleegd. Wel heeft ze na 25 jaar werken in de wijkverpleging, een boekje laten uitgeven, vol met anekdotes, humoristisch maar ook serieus, en vooral vol met dankbetuigingen van mensen uit de wijk, die haar als reddende engel zagen, met de toepasselijke titel 'Zuster Keizer, kunt u even komen?' Zo moet ik lachen wanneer ik een briefje lees van iemand: "Zuster, mijn man moet geopeerd worden aan zijn thermostaat." En: "Ik moet morgen naar mijn broer, die heeft de ziekte van Pakistan."

Nou, nog één dan: "Ik ben de genitaliën van mijn kleindochter op de lakens aan het borduren!"

Geven maakt zoveel gelukkiger dan nemen

Zuster Kiet Keizer, een begrip in de wijk, dat zult u na al deze verhalen wel begrijpen. Ze heeft altijd meer gegeven dan genomen en "dáár word je zo rijk van". Financieel rijk is ze er nooit van geworden. De voldoening dat je een beetje troost of warmte kan geven, is vele malen belangrijker. Niemand heeft haar ooit chagrijnig gezien. Ze kijkt met zoveel plezier terug op haar werkzame leven, en natuurlijk levert ze in, naarmate haar leeftijd stijgt, maar

ze kan nog zoveel zelf, ze is blij met iedere dag. Wanneer ze niet vertelt en ik aan het schrijven ben, neuriet ze zacht of zingt ze een liedje ... ze is altijd vrolijk en dankbaar.

Wonen in DrieLanen

Tegenwoordig woont ze in een prachtig ruim appartement in DrieLanen. Ook hier is de naam 'zuster Keizer' een begrip.

Ze verveelt zich geen moment: krant doorspitten, bingo, muziek luisteren (ze kan uren wegdromen bij Bach op haar cassettebandjes). Ze heeft nog heel veel zin in het leven. "Aan mij hebben ze een dure klant hoor, ik ben al dik 40 jaar met pensioen," lacht ze.

Ook die voor haar zo bekende hulpvaardigheid zit er nog altijd in. Ze komt net tot aan mijn schouder, maar wanneer ze bij het weggaan ziet, dat ik ruzie heb met de mouw van mijn jas, is ze er meteen bij om te helpen.

Wanneer zuster Kiet 65 is, sluit ze haar werkzame periode af met de woorden:

"Met mijn werk heb ik de mensen gelukkig gemaakt, en door hun dankbaarheid ben ik altijd een gelukkig mens geweest. Dat ben ik nu nog"

Mooie woorden om dit verhaal mee af te sluiten.

ZorgkaartNederland in beeld

Door Vivian Bouman, coördinator kwaliteit

ZorgkaartNederland is de grootste ervaringsite voor de gezondheidszorg waar mensen hun ervaringen met de zorg met anderen kunnen delen. Via ZorgkaartNederland.nl kunnen bewoners, familieleden en cliënten uit de thuissituatie waarderingen achterlaten voor de Frankelandgroep. Deze waarderingen kunnen belangstellenden helpen bij bijvoorbeeld het oriënteren op een hulpverlener of zorginstelling en daarmee een keuze maken.

De Frankelandgroep heeft in 2022 in totaal 170 waarderingen gekregen. We zijn blij met deze waarderingen en houden u in Frankelandgroep Nieuws graag ieder kwartaal op de hoogte van de 'cijfers'. In dit eerste nummer van 2023 presenteren we de cijfers van het afgelopen jaar.

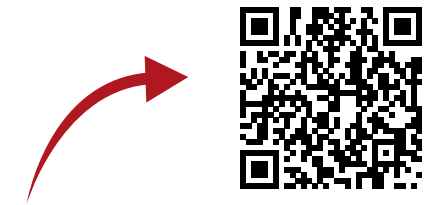
Waarderingen 2022 totaal

	Aantal waarderingen 2022	Gemiddeld cijfer 2022	Gemiddeld cijfer (vanaf 2019)
Frankeland	38	8,9	9,1
Harg-Spaland	30	9,1	9,0
Jacobs Gasthuis	4	9,3	9,2
Schiewaegh	23	8,7	8,7
Vaartland	15	9,9	9,5
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep	60	9,1	9,0

Wilt u ook een waardering voor de Frankelandgroep plaatsen?

Dat kan! Ga naar www.zorgkaartnederland.nl en klik op de homepagina op de button 'Schrijf een waardering'. Of gebruik de QR-code hiernaast.

Als u hulp kunt gebruiken bij het plaatsen van een waardering, neem dan gerust contact op met de afdeling kwaliteit van de Frankelandgroep, tel. 010 - 4264925.

U kunt ook de QR-code gebruiken om uw waardering te geven.

Oog op de natuur

Daar zijn ze weer ... de springstaartjes

Door Ad Bakker, macrofotograaf

'Springstaartje', wel een heel groot woord voor een heel klein beestje. Hier komt het woordje 'macrofotografie' wel tot zijn recht, want met het blote oog zijn ze niet of nauwelijks waar te nemen. Ik heb ooit, op Koningsdag speciale lensjes gevonden op de vrijmarkt en dan nóg zijn ze moeilijk te 'vangen' met de camera.

Het is goed mogelijk, dat u ze nog nooit gezien hebt. Dus laat ik u graag deze toch wel prachtige beestjes van dichtbij zien. Ze verdienen de naam 'springstaartje', omdat ze onder hun lijf een soort springvorkje hebben, waarmee ze sprongen van zeven tot tien centimeter kunnen maken.

Vanaf de herfst, dus wanneer het weer wat kouder wordt, komen de bolvormige springstaartjes weer uit de grond. Dit zijn met de springspinnen mijn meest favoriete beestjes om te fotograferen. De bolvormige springstaartjes kun je vooral vinden op de bladeren die op de grond liggen, maar ook onder de stukken dakpan op de insectenheuvel van de Boshoeck. Die gebruiken ze als schuilplaats om te eten van de schimmels die op de bladeren zitten. Ook zitten ze op stukjes hout of schors die op de grond liggen waar ook schimmels op zitten. Het zijn dus nuttige opruimers. Nadat ze een aantal keren vervellen, bereiken ze een grootte tussen de drie en vijf millimeter.

Dat ze echt enorm klein zijn is goed te zien aan mijn uitvergroete duim. En omdat ze zo mini zijn, zijn ze ook heel moeilijk te fotograferen. Toch kijk ik er altijd weer naar uit om ze voor mijn lens te krijgen, omdat ze zo prachtig zijn.

Het leuke van deze beestjes is, dat er niet één hetzelfde is. Ze hebben verschillende kleuren en de tekeningen op hun lichaam zijn ook allemaal verschillend. En als het nog kouder wordt en het gaat vriezen, dan blijven ze actief op de bladeren die op de grond liggen. Omdat er dan bijna geen andere insecten actief zijn kan ik daar mooi gebruik van maken. Met een thermoskan warme koffie of chocomel kun je lekker warm blijven als het een paar graden vriest.

Je moet er wel wat voor over hebben maar dan heb je ook de mogelijkheid om deze kleine springers vast te leggen.

Springstaartjes zijn niet echt schadelijk voor mens en dier (ze bijten niet). Ze knagen niet aan de blaadjes van je kamerplanten, eten liever organisch afvalmateriaal in de grond. Wil je ze zelf eens zoeken, ga dan kijken in het bos of in je tuin en zoek naar vochtige bladeren op een hoopje, liefst in de buurt van rottend schors.

februari

Rotterdams Tuig

Zaterdag 25 februari, 14.30 uur
in de Grote Vaart in Vaartland

De leden van dit koor delen één grote liefde en dat is Rotterdam.

Marcel

Zondag 26 februari, 14.30 uur
in de Havenzaal in Frankeland

Marcel is een artiest uit Scheveningen. Hij maakt er een zeer gezellige middag van, met liedjes die u allemaal kunt meezingen.

maart

Shantykoor Stuurloos

Zaterdag 11 maart, 14.30 uur
in De Serre in Schiewaegh

Dit shantykoor zingt shantylieparen en seasons in diverse talen onder begeleiding van de scheepskapel met daarin accordeonisten, een slagwerker, een grote trom en een gitarist.

maart

Shantykoor Vlaardingen

Zaterdag 25 maart, 14.30 uur
in de Grote Vaart in Vaartland

Er worden zeemansliederen ten gehore gebracht.

april

De Seniorenzanger

Zaterdag 8 april, 14.30 uur
in De Serre in Schiewaegh

De Seniorenzanger beschikt over een breed repertoire van veelal Nederlandstalige, maar ook Engelstalige liedjes. Vrolijke meezingers die u weer even meenemen naar die 'goede oude' tijd.

mei

De Vlaardingse Smarties

Zaterdag 13 mei, 14.30 uur
in De Serre in Schiewaegh

Dit koor brengt Nederlandstalige liedjes van vroeger en nu ten gehore. Het koor staat onder leiding van enthousiaste dirigente Luc Ket en wordt daarbij muzikaal ondersteund door vier musici.

maart

Bleu Oranje

Zaterdag 11 maart, 14.30 uur
in de Grote Vaart in Vaartland

Meezingen en swingen!

(Be)linda

Zondag 19 maart, 14.30 uur
in de Havenzaal in Frankeland

(Be)linda heeft een zeer gevarieerd repertoire, waarvan u zeker zult genieten.

De Vlaardingse Muiters

Zaterdag 25 maart, 14.30 uur
in de Havenzaal in Frankeland

Shantykoor de Vlaardingse Muiters. Dit optreden mag u niet missen!

**Klachtenfunctionaris/
vertrouwenspersoon**

De klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon voor bewoners en cliënten van de Frankelandgroep is mevrouw Vivian Bouman.

Vivian Bouman is bereikbaar via de receptie van Frankeland, telefoon 010 - 426 49 25, of per e-mail.

✉ v.bouman@frankelandgroep.nl

gokhuis	▼	3	Europeaan	▼	maal	▼	recht stuk hout	tweedelig badpak	▼	strijkijzer	▼
woestijn-bron			te verstui-ven vocht							kruidenrij	
	▶				pool-bewoner	▶					
					dwaas	▼					
halm	▶							kitte	▶	6	
pose								mysterie			
	▶			winkelier	▶						
				spade	▼						
rijst-gerecht	▶				8	Engels graaf-schap	▶		14		
handels-uitsluiting						buislamp					schrijf-bordje
	▶			10				hak	▶		
								afdroog-middel	▼		
inspanning		moderne muziek uit Nederland	kuil	▶				noot groot water in Europa	▶		
			zo spoedig mogelijk	▼							
	▶				13	Indiase taal	▶	11			
						gek					
loofboom	▶					proef-bandje	▶				
adminis-tratie						dodenrijk				heer	tropische vrucht
	▶										
					4	vragend vrw.	▶			groot-moeder	▶
						deel van Afrika	▼				2
muziek-instrument			sterk in waarde dalen	▶							
			plaats in Zeeland	▼							
	▶							gelijkheid van klank		drager van erfelijke eigen-schappen	
					12						
nacht-gewaad	▶					7	toeren	▶	5		
ingewik-keld							laatstleden	▼			
	▶									een en ander	
kerk lied	▶					15		1	druk-machine	▶	9

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

4	5					2	8	
			4	6				
8		3	5		9		6	1
6		1					5	7
	2			8	6	1		
7				9	5			8
2		8		7	4	5		
	○							2
9	4		8	3		7	1	

Winnaars van de puzzels uit de vorige editie van Frankelandgroep Nieuws

Puzzel met als oplossing: tafelwijn

mevrouw L. van Leeuwen, Prof. Kamerlingh Onneslaan 302, Schiedam
 de heer G. Looije, Santplaat 84, Maassluis
 mevrouw Koeiman, appartement 349, afdeling Topaas
 mevrouw Y. van Loon, appartement 160

Frankeland / Jacobs Gasthuis
 Harg-Spaland
 Schiewaegh
 Vaartland

Sudoku met als oplossing: 9

mevrouw L. Vollebregt, Ringvaart 30, Schiedam
 mevrouw W. Bitter, Zwaluwlaan 240, Schiedam
 geen juiste inzending ontvangen
 mevrouw J.G. Doorduyn, Stadhouderslaan 28, Vlaardingen

Frankeland / Jacobs Gasthuis
 Harg-Spaland
 Schiewaegh
 Vaartland

Van harte gefeliciteerd! Wint u in Harg-Spaland, Schiewaegh of Vaartland, dan ligt er bij de receptie een waardebon van € 15,- voor u klaar. Als u in Frankeland of Jacobs Gasthuis wint, dan krijgt u uw waardebon thuisgestuurd.

De oplossing(en) van de nieuwe puzzel(s) kunt u tot uiterlijk maandag 6 maart 2023 inleveren bij de receptie van uw locatie, dan wel mailen naar fgn.redactie@frankelandgroep.nl.

Onder de goede inzenders van één of beide puzzels worden waardebonnen van € 15,- verloot.

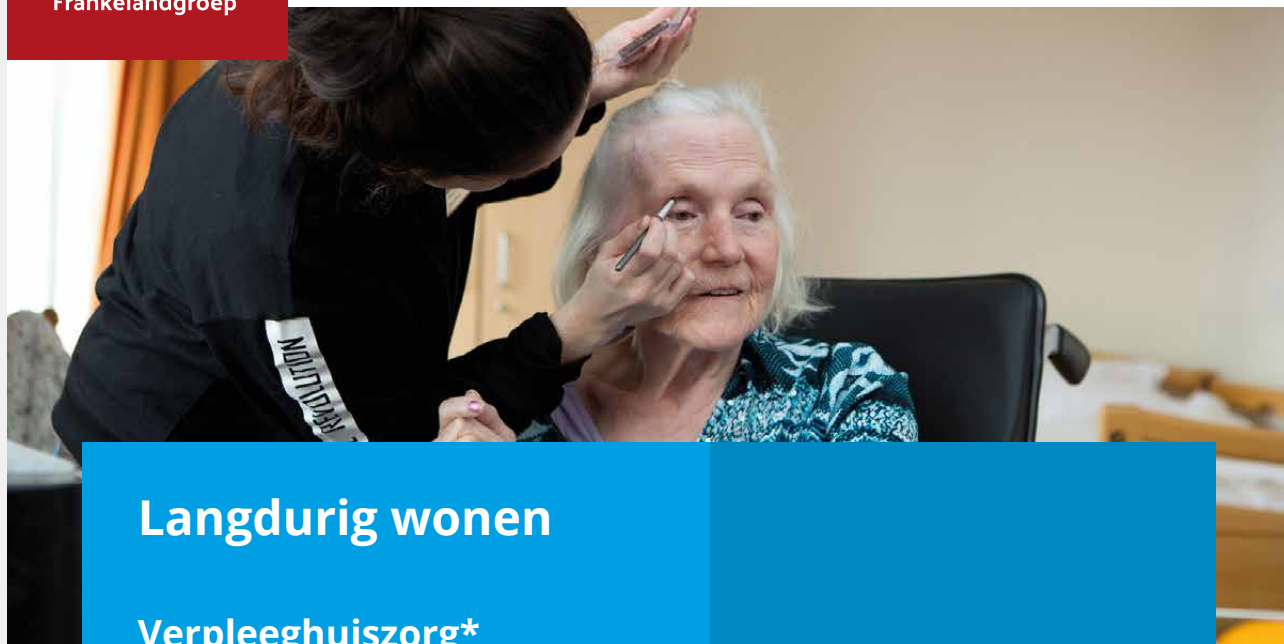
 Sudoku

 Puzzel

Intramuraal verblijf

locaties en contactgegevens van de Frankelandgroep

Langdurig wonen

Verpleeghuiszorg*

- Frankeland (waaronder gespecialiseerde Parkinson afdelingen en een Korsakov afdeling)
- Harg-Spaland
- Schiewaegh

Zorgcentrumzorg*

- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

 010 426 49 25

* Echt)parenappartementen beschikbaar

Tijdelijk verblijf

Kortdurend verblijf

- Frankeland
- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

Revalidatiezorg

- Frankeland

Crisisverblijf

- Frankeland

Palliatieve zorg

- Schiewaegh

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

 010 426 49 25

Zelfstandig wonende senioren

aanbod en contactgegevens van de Frankelandgroep

Zorg Thuis (wijk)

U woont zelfstandig in Schiedam of Vlaardingen

- Wijkverpleging
- Ondersteuning bij het huishouden
- Casemanagement dementie
- Personenalarmering

U kunt contact opnemen met
Thuiszorg Ouderen
Frankelandgroep

010 426 49 25

Zorg Thuis (huur- en aanleunwoningen)

U woont zelfstandig met Zorg Thuis binnen de (aanpalende) wooncomplexen van de Frankelandgroep

Frankeland voor huurders Liduinahof en Havenbogen

010 426 49 25

Harg-Spaland voor huurders Groenzicht, Meerzicht, Menuet en Suite

010 247 55 55

Jacobs Gasthuis voor huurders DrieLanen

010 246 00 86

Schiewaegh voor huurders Matlinge

010 409 32 00

Vaartland voor huurders Vaartland

010 475 91 11

Welzijn en dagbesteding

- Welzijnsactiviteiten
- Diverse ontmoetingscentra
- Vervoersmogelijkheden vanuit/naar de Frankelandgroep locaties (regio NWN)
- Sport- en Recreatieclub

U kunt contact opnemen met
Coördinator welzijn

• Vakantiemogelijkheden Rockanje	Coördinator Rockanje
• Vakantiemogelijkheden Spanje	Coördinator La Sorpresa
• Visiteclubs	Coördinator visiteclubs
• Dagbesteding / dagbehandeling	Coördinator dagbesteding
• Roze Salon	Coördinator Roze Salon
• Horeca- en maaltijdvoorzieningen	De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Behandeling

- Specialist ouderengeneeskunde
- Fysiotherapie, ergotherapie, logopedie en diëtik
- Expertise op het gebied van Parkinson en Korsakov
- Alzheimer Café
- Parkinson Café

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Tijdelijk verblijf

- Kortdurend verblijf
 - na een ziekenhuisopname
 - vanwege een medische hulpvraag
 - voor ontlasting van mantelzorg
- Revalidatiezorg
- Crisisverblijf
- Palliatieve zorg

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

www.frankelandgroep.nl